ஸ்ரீ:

சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

சேற்றூர்ச்சமஸ்தானவித்வானும்
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினருளொருவரும்
அப்புவையங்காரென்று பெயர்விளங்குகின்றவருமாகிய
கவிபூஷணம்,
நரசிம்மாசாரியர்
இயற்றியவை.

"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம்—௬௩.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,
மதுரை.

1936.

முன்னுரை.

இந்நூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பின்னானார் வணங்கும் ஜோதியாய்க் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ ஆண்டாளாகிய கோதைசூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்விஷயமான தோத்திரப்பாடல்களின் தொகுதியாகும்.

இது, தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பென்னும் ஈரிரண்டு நூல்யாப்பினுள் மொழிபெயர்ப்பான வழிநூல்.

இதன் முதனூல் கோதாஸ்துதியென்னும் ஒரு வடமொழிப் பிரபந்தமாகும்.

இதனையருளிச்செய்தவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயாசாரியர்களுளொருவராகிய கவிதார்க்கிககேசரியென்னும் ஸ்ரீ நிகமாந்தமகாதேசிகரென்ப. இதுவிஷயமாக, கர்ணபரம்பரையான ஓர் ஐதிஹ்யம் கேட்கப்படுகின்றது. அதாவது: தேசிகர் திவ்யதேசயாத்திரையாக ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கெழுந்தருளிய சமயத்தில் அவ்வூரில் ஸ்ரீ ஆண்டாளுக்கு வைசாக வசந்தோத்ஸவம் நடந்துகொண்டிருந்ததாகவும், அந்த உத்ஸவங்கண்டருளுவதற்காக ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாடகசாலைத்தெருவிலிருக்கும் திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதிக்கு முன்பாக இருக்கிற வசந்தமண்டபத்துக்கு எழுந்தருள வீதிகண்டருளும்பொழுது ஆண்டாளை தேசிகர் மங்களாசாசனஞ்செய்ததாகவும், அதனால் உண்டாகிய ஆநந்தபரீவாகம் உள்ளடங்காமல் அதிகரித்ததனாலே, அதற்குப் போக்குவீடாக இந்தப்பிரபந்தத்தை ஸ்ரீ ஆண்டாள் அந்த மண்டபத்துக்குள் எழுந்தருளுவதற்கு முன்பே செய்தருளியதாகவும், அதனாலே அதுமுதற்கொண்டு ஸ்ரீ ஆண்டாள் வைசாகவசந்தோத்ஸவத்தில் நாடகசாலைத்தெரு வீதிகண்டருளும்போது முன்னே கோயிற்கிரமப்படி பெரியாழ்வார் திருவம்சஸ்தராகிய வேதப்பிரான்பட்டராலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு அத்யாபகர்களனைவருங்கூடி இந்தப் பிரபந்தம் சேவிக்கப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்வதேயாம்.

விஷயவைலக்ஷண்யத்தையும் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தையும் உத்தேசித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களனைவரும் இந்தப் பிரபந்தத்தை அதிக ப்ரீதியோடு பாராயணஞ்செய்துகொண்டுவருகிறார்கள்.

இந்தப் பிரபந்தமானது அருமைபெருமையமைந்த கற்பனே அலங்காரங்கள் குணம்தொனி முதலியவைகளோடு விளங்குதலால் இரசிகசிரோமணிகளாகிய வித்வஜ்ஜனசேகரர்களனைவருக்கும் பரமாநந்தத்தை விளேவிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. இந்தப்பிரபந்தத்தின் ஃபலஶ்ருதிஸ்லோகத்தில் இந்தக் கோதாஸ்துதியை பக்தியோடுபாராயணஞ்செய்வோர்கள் ஸ்ரீரங்கராஜனுடையபரமகிருபையாலே எங்குந்திருவருள்பெற் றின்புறுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நிற்க.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூலில் சுமார் இருபத்தெட்டு வருடங்களுக்குமுன் ஹெட்மாஸ்டராகவிருந்த மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ரங்கசாமி ஐயங்காரவர்கள் ஒருநாள் என்னைப்பார்த்து 'சகலஜகன் மாதாவாகிய ஸ்ரீ ஆண்டாள்விஷயமாக ஒரு சுருக்கமான தோத்திர நூல் தமிழில் ஏதாவது இருந்தால் அதனை யெனக்குப் பாராயணஞ் செய்துகொண்டுவருவதற்குக்கொடுக்கவேண்டு'மென்றுகேட்டார். 'அப்படிப்பட்ட நூலொன்றும் இவ்வூரில் இப்போதில்லை; ஆயினும், தங்களைப்போன்றவர்கள் சுலபமாகப் பாடம்பண்ணிப் பாராயணம் செய்வதற்குரிய இருபத்தெட்டுச் சுலோகங்களாலாகிய கோதாஸ்துதி யென்னும் வடமொழிப்பிரபந்தம் ஒன்றிருக்கிறது' என்றுசொல்லி, அதில் இரண்டு மூன்று சுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் அர்த்தத்தையும் சொன்னேன்.

அவற்றைக் கேட்டவுடன் அவர்கள் இரசிககுலசேகரராகையாலே போரவுவந்து 'இந்தப்பிரபந்தம் முழுவதையும் எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தமாக நீரே மொழிபெயர்த்துத்தரவேண்டு' மென்று நியமித்தனர். அவரது வேண்டுகோட்கிணங்கி அவ்வாறே ஒருவாரத்திற்குள் மொழிபெயர்த்து, அதற்கு, சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை என்று பெயரிட்டு அவர்களிடம் அந்தப் புஸ்தகத்தைக் கொடுத்தேன்.

அதைப்பார்த் தின்புற்ற ஐயங்காரவர்கள் முகமலர்ந்து இந்நூலை எல்லாரும் பார்த்தின்புறும்படி அச்சிடுவிக்கிறேனென்று வாக்களித்தார்கள். ஆனல் அவ்வாறுசெய்துமுடிக்குமுன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைவிட்டு அதிகச்சம்பளத்தை உத்தேசித்து குண்டூர் ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டராக அவர்கள் போகநேர்ந்தது. அப்பால் சில அசௌகரியங்களால் தாங்கள் வாக்களித்தபடி தோத்திரப்பா

மாலையை அச்சிடுவிக்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவில்லை. அதுமுதல் அந்நூலை அச்சிடுவதற்கு ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. முயன்றால்தான் என்? எதுவும் ஆகும்போது தானே ஆகும்.

பின்னர் சிலவருஷங்கள் சென்றபின் இந்நூலைக்கேட்ட சில நண்பர்கள் 'இதற்குத் தெளிவாக ஒருரை நீரே இயற்றிவிடின் எம்போலியர்க்கு மிகவும் சுலபமாகப் பொருள்தெரியும்' என்றனர். அதற்கிணங்கி அவ்வாறே ஒருரையெழுதி அவர்களபிப்பிராயப்படி நடந்துகொண்டேன். அவ்வுரையுடன் பாமாலையை நான் அச்சிட முயற்சிசெய்தும் அதுவும் காலவிபரீதத்தாலே பயன்படாமற் போயிற்று.

பின்னர் இவ்வுரையோடுகூடிய இத்தோத்திரப்பாமாலையைக் கேட்ட சில ஸம்ஸ்கிருதவித்வான்கள் 'இந்நூலுக்கு முதனூலாகிய கோதாஸ்துதிக்குத் திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஒரு ஸ்வாமி ஸம்ஸ்க்ருதவியாக்யாநமொன்று அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். அதற்கிணங்க ஒருஸ்வாமி தமிழிலும் உரை எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்விரண்டும்சேர்த்து அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கும் உமதுரைக்கும் சிற்சிலவிடங்களில் விரோதம் காண்கின்றனவே; நீர்செய்த பாட்டும் உரையும் முதனூலுக்குச் சரியான மொழிபெயர்ப்போ, அல்லது வழிநூலிலக்கணந்தழுவியதோ?' என உசாவினர்.

அவர்கள் சரியான மொழிபெயர்ப்புத்தானென ஒப்புவதற்காக அந்தக்கோதாஸ்துதிக்கு நான் அநேகபெரியவர்களிடங்கேட்டறிந்தபடி **தத்வார்த்தபோதினி**யென்னும் மணிப்பிரவாளவியாக்கியானமொன்றுசெய்து அந்த வியாக்கியானத்தை இந்தத் தமிழ்நாட்டெல்லையிலெழுந்தருளியிருக்கிறவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயாசாரதுரந்தரர்களுமாகிய ஸ்வாமிகளிடத்தில் விஜ்ஞாபனஞ்செய்து அவர்கள் ப்ரீதிபூர்வமாக அநுக்கிரகித்தருளிய **அபிநந்தனபத்திரங்**களைப் பெற்றேன். அந்த அபிநந்தனபத்திரங்களில் அநேகம் மொழிபெயர்ப்பாகிய **தோத்திரப்பாமாலைக்கும்** **தத்வார்த்தபோதினிக்கும்** பொதுவாக இருந்தாலும் அவைகளெல்லாம் ஸம்ஸ்க்ருத சுலோகங்களாக இருப்பதால் சீக்கிரத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பெறும் தத்வார்த்ததீபிகையோடுகூடிய கோதாஸ்துதியிற் காணப்படும்.

இங்குவெளியிட்டவைகளெல்லாம்தோத்திரப்பாமாலையையும் அதன் உரையையும்பற்றிய அவசியமானவைகளாதலால் ஒன்றன் பின் ஒன்ருக விளக்கி எழுதலாயினேன். மற்ருென்றுவிரித்தலாகத் திருவுள்ளம்பற்ருது அங்கீகரித்தருளவேண்டும்.

பலவகையான இடையூறுகளாலே அச்சிடமுடியாமல் உள்ளே வைத்திருந்த இந்தப் பாமாலையை அதன் உரையுடன் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும்படி புருஷகாரஞ்செய்த செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ. உப. வே. திரு. நாராயணையங்கார் ஸ்வாமியும், அச்சிடும்படி அநுமதிகொடுத்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் உபஅக்கிராசனுதிபதி மகா-ௗ-ௗ-ஸ்ரீ டி. ஸி. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் அவர்களும் அவர்களநுமதிப்படி திருத்தமாக அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய செந்தமிழ் உதவிப்பத்திராசிரியர் இராமாநுஜையங்காரும் சகலசௌபாக்கியமும் பெற்று அரோகதிடகாத்திரர்களாய்ச் சிரஞ்சீவிகளாய் நீடூழியுலகத்தில் நீடூழி வாழும்படி, அகிலஜகன்மாதாவாகிய ஸ்ரீஆண்டாளுடைய உபயசரணுரவிந்தங்களையும் மனோ வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணங்களாலும் தியானித்துத் துதித்து வணங்குகின்றனன்.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்,
தாதுஸு ஆடிமீ 22உ

ரெ. அப்புவையங்கார்.

அபிநந்தனம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலைத் தலைமையாசிரியரும்
'செந்தமிழ்' ப்பத்திராசிரியருமான ஸ்ரீ. உப. வே.
திரு. நாராயணையங்கார் ஸ்வாமி
அருளிச்செய்தது.

வேத விதிதவரு வேதாந்த தேசிகன்செய்
கோதை துதிதமிழாற் கூறினுன்—ஓதரிய
நற்றமிழ்நூன் முற்றும் நவைதீர் வடமொழியும்
கற்றநர சிம்ம கவி.

OPINIONS.

Pandit Mr. R. Appu Iyengar of the local Hindu High School, an erudite scholar both in Tamil and Sanskrit literature has brought out a rendering of Sri **Vedanta Desika's Gothasthuthi** into Tamil Stanzas. Copious annotations with the intrinsic meanings of important expressions and a critical analysis are added to each stanza. The Tamil Stanzas contain line by line the meaning of the Sanskrit slokas. He has also compiled the Sthalapuranam of this important centre of religious sanctity and of reputed antiquity. He has taken enormous pains in bringing out these two works, which every reader will certainly admire. To most of us who have neglected oriental studies, works of this type will be of immense value in giving an impetus to religious knowledge.

C. S. Desikam Iyengar, Pleader,
Srivilliputtur.

I have spent sometime to understand the amount of time and trouble taken to fully bring out the force of **Gothasthuthi** recitedup to date in a festival in Srivilliputtur. The author, who I know, is an accurate and well informed scholar has written a learned Sthalapuranam of this place, and has explained the inter-relation of the slokas and the Sastrams implied by the study. It is sure to be a rare production.

K. Ramaiyangar.
Advocate, Madura.

ஸ்ரீ:

சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமாலை.

காப்பு.

நம்மாழ்வார்.

செங்கயல்பாய் பூந்தடஞ்சூழ் தென்புதுவைக் கோதைபத
பங்கயமேற் றோத்திரப்பாப் பாடுவாம்—தங்க
வுருக்குருகூர் மாற னுபயபத மாந்தென்
றிருக்குருகூர் மாறன்றாள் சேர்ந்து. (க)

பெரியாழ்வார்.

விரியாழ்வார் சூழ்பார்வான் மெச்சுயர்வார் சீரார்
பெரியாழ்வா ரென்றிசைகொள் பேரார்—உரியார்சேர்
விண்டுசித்த மாமுனிவர் மென்மலர்த்தாள் தாழுயர்பே
றுண்டுசித்த மாநெஞ் சுனக்கு. (உ)

இராமாநுஜன்.

இராமா நுசனடியை யெப்பொழுதுஞ் சிந்தித்
திராமா நுசனெவனு மெய்தான்—இராமாநு
சன்மங் களவடிவத் தாமோ தரனருளாற்
சன்மங் களைந்திவருஞ் சார்பு. (ஙு)

மணவாளமாமுனிகள்.

தனமுந் திரியும் தரணியும் வெஃகித்
தினமுந் திரியுந் திரிபார்—மனமே
குணவாள மாமுனியை கொண்டாடுண்ட ணும்
மணவாள மாமுனியை வாழ்த்து. (ச)

கோயிற்கந்தாடையண்ணன்.

சேத்திரங்க ளுட்சிறந்த தென்புதுவை வாழ்கோதை
தோத்திரப்பா மாலை சொலத்துணையாம்—கூத்தரவு
கந்தாடை யண்ணன்மலர்க் கண்ணருள்வா யுங்கோயிற்
கந்தாடை யண்ணன் கழல். (ரு)

ஸ்ரீ:

சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

1. திருவளர் முகுந்த நந்தனனினமாந்
தேம்பொழிற் கற்பகக் கொடியைக்

குருவள ரரங்கத் தரசெனுந் தருவிற்
குலவலாற் காண்டகை யாளை

யுருவளர் பொறையை யருளினாற் பிறிதோ
ரொண்மலர் மடந்தைபோன் றுளாளை

மருவளர் குழற்பூங் கோதையைப் புகலோர்
மற்றிலேன் புகல்புகு கிறேனால்.

பதவுரை:— திருவளர் முகுந்த நந்தனன் இனமாம்—(கல்வியறிவொழுக்கமென்னும்) செல்வம் மிகுந்த பெரியாழ்வாரது திருவம்மிசமாகிய; தேம்பொழிற்கற்பகக்கொடியை-நந்தனவனத்துக்குக் கற்பகக்கொடிபோன்றவரும்; குருவளர்—மேன்மைமிக்க; அரங்கத்தரசெனுந்தருவில்—திருவரங்கமன்னனாராகிய அரிசந்தனவிருக்ஷத்தின்கண்ணே; குலவலால்-சேர்ந்துவிளங்குதலாலே; காண்தகையாளை—சேவிக்கத்தக்கவரும்; உருவளர்—அழகு அதிகரிக்கின்ற; பொறையை—பூமிப்பிராட்டியின் பூர்ணாவதாரமாயிருப்பவரும்; அருளினால்—கருணையினாலே; பிறிதோர் ஒண்மலர் மடந்தைபோன்றுளாளை—மற்றோரலர்மேன்மங்கையை யனையவரும்(ஆகிய);மருவளர்-பரிமளம் விருத்தியடைகின்ற; குழற்பூங்கோதையை—திருக்குழற்கற்றையினையுடைய அழகிய சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரை; புகலோர்மற்றிலேன் — வேறுகதியில்லாத யான்; புகல்புகுகிறேன்—சரணமாக அடைகிறேன். ஆல் அசை.

*

கருத்து:—பெருங்கொடையும் பெருஞ்செல்வமும் காட்சிக்கெளிமையும் பொறுமையும் கருணையும் ஒருங்கேயுடைய நாய்ச்சியாரை நிர்க்கதியாயிருக்கிற யான் உய்யுமாறெண்ணிச் சரணமடைகிறேன் என்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—திருவென்னும் பலபொருளொருசொல்லை ஸ்ரீயென்னும் வடசொற்றிரிவென்பர் சிலர். அதற்குப்போலவே இதற்கும் மேன்மை ஒளி அழகு என்னும் பொருளுண்மையில், திருவளர் என்பதற்கு மற்றைய ஆழ்வார்களைக்காட்டிலும் மேன்மைமிக்க ஞானாநுட்டானங்களால்வந்த தேசுமிகுந்த சமதமாதிகுணங்களால் விளங்கும் அழகுவிஞ்சிய என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

திரு என்பதற்குப் பேராசிரியர் கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கம் என்று பொருள்கூறுவர்.

இத்திருவை, இனம் தேம்பொழில் கற்பகக்கொடி என்பவற்றுக்கும் அடைமொழியாகக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கவாறு பொருள்கொள்க.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே வேணுகுலமாகிய விரிதிரைக்கடலுக்குக் கலைமதியாய்விளங்கிக்கொண்டிருந்த முகுந்தரென்னுந்திருநாமமுடைய விப்பிரேந்திரராகிய விபுதசிகாமணிக்குப் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டருளிய பரமசுவாமியின் நியமனப்படி ஐந்தாவது திருக்குமாரராகத் திருவவதரித்ததனாலே பெரியாழ்வாரை முகுந்தநந்தனனென்று சொல்லியிருக்கிறது.

இனம் என்றது வேயர்குலத்தையும், மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற தூயர்குலத்தையும் குறிக்கும்.

தேம்பொழிலென்பதற்கு நந்தனமெனப் பொருள்கொண்டது, தே என்பது தெய்வப்பொதுவையும் பொழில் என்பது உய்யானத்தையும் குறிக்குமாகலின். தேவோத்தியானத்திற்கே நந்தனமென்னும் பெயருண்மையுணர்க. இஃது ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். மெலித்தல்விகாரமுற்றுளது. இதுவன்றி, வண்டு மது மணம் என்னும் பலபொருள்குறிக்கும் தேன் என்பது பொழில் என்னும் வருமொழியுடன் புணருமிடத்து, "தேன் மொழி மெய்வரின்" என்ற சூத்திரவிதிப்படி வேற்றுமைவழியில் 'தேம் பொழில்' என ஆயிற்றென்றும் கொள்ளலாம். கொண்டால் மேல்வரும் கற்பகக்கொடி என்ற குறிப்பினால் நந்தனவனத்தைக் குறிக்குமென்க.

கற்பகக்கொடி நந்தனவனத்திருத்தல் வெள்ளிடைவிலங்கலாம்.

தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடி யென்றது கற்பகப் பூஞ்சோலைக்குக் கற்பகப்பூங்கொடிபோலே ஆழ்வார்திருக்குலத்துக்கு அழகை விளைத்தருள் பவரென்பதற்கு;—அல்லது நந்தனவனத்துத்தோன்றிய காமவல்லி அதன் மேலிவர்ந்து விளங்குவதுபோல ''அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியா யாழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந் தன்மை''யராய் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமையை விளக்குகைக்காக என்றுமாம். கற்பகக்கொடி என்றது அழகு வண்மை முதலிய உத்தமகுணங்களையுடைமையின்.

முகுந்தநந்தனனினமாந் தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடி என்றது சுவர்க்க கற்பகம் போலாது இவர் அதிகாரிகளை யுண்டாக்கி அவர்க்கு நாற்பயனையும் பயக்குமவரென்னும் சீர்மையைத் தெரிவித்தற்கு.

திருவரங்கமன்னனுரை அரிசந்தனதருவாக உருவகப்படுத்தியது; கற் பகக்கொடிமருவிப் பெருமைபெறுதற்குரியதரு அதுவேயாதலின்.

அரங்கத்தரசெனுந்தருவிற் குலவலால் என்றது இருவருமான சேர்த்தி யே, உய்யுமாறெண்ணி யுவந்துவந்தடைகின்றவர்களுக்குக் கார்யஞ்செய்யு மென்கைக்கு.

'விகுதியின்றியும் விளங்கு முயர்திணை' என்பவாகலின் அரசன் என்னுது அரசு எனச் சொல்லப்பட்டது.

தருவென்பது மரங்களுக்குப் பொதுப்பெயராயிருந்தாலும், கற்பக விருக்ஷத்துக்குச் சிறப்புப்பெயருமாகும்.

உருவளர் என்றது திருத்துழாய்மூலத்தில் திருவவதரித்தலால் வந்த புதுக்கணிப்பு.

உருவளர் பொறையென விசேடித்தது, பூமிப்பிராட்டியாரின்கூறாகத் திருவவதரித்த சத்தியபாமை முதலியவர்களைக்காட்டிலும் இவர் மேம்பா டுடையாரென்பதற்கு; பின்னும் உருவளர்பொறையென்றதற்குப் பொறுமை யென்னுங் குணமே ஒரு திருவுருவுகொண் டுவந்துவந்து எழுந்தருளியிருப்பவர் என்றும் பொருள்கூறலாம்.

அருளினுற் பிறிதோர் ஒண்மலர்மடந்தைபோன்றுளாளை என்றது புருட காரத்துக்குவேண்டிய தண்ணளி முதலிய குணங்களாற் சிறந்தவரென் கைக்கு.

பொறையென்பது அபராதமனைத்தையும் பொறுத்தலே.

அருளென்றது பிறர்துயரங்கண்டு அதைத் தன்றுயரெனக்கொண்டு ஒருங்கே யொழித்தலை.

மருவளர் குழற்பூங்கோதையென்றதனுல் பெரியபிராட்டியாரைக் காட்டினும் இவரிடத்தில் சுதந்திரனுகிய சர்வேச்சுரன் தனது சத்தியசங்கற் பத்தையும்விட்டு இவர் புருவநெறிப்பின்படி நடக்கிறவனுகச்செய்து காரியஞ் செய்விக்கைக்குரிய சிறந்த சாதனமுண்மை வெளியிடப்பட்டது.

பெரியோர் கோதையென்னுந் திருநாமத்துக்குப் பெரியபெருமாளுக்குப் பாமாலைபாடிப் பூமாலை சூடிக் கொடுப்பவரென்று பொருள் கூறுவர். அடியார் களுக்கு மதுரமானவாக்கை யளித்தருள்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பூமியைப் பிளந்துகொண்டு திருவவதரித்ததனுலே வந்த திருநாமமென்றும் சொல்வர்.

இந்நூன் முழுவதுக்கும் திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வணக்கம்.

பாடாண் என்பது 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையும், அளியு மென் றிவை யாய்ந்துரைத்தன்று' என்றதனுல் ஒருவருடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதலாம். இது, பாடுதல்வினை யையும் பாடப்படுமவரையும் நோக்காது அவரது ஒழுகலாறுகிய திணையை யுணர்த்தினமையின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர். இது, வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயர். திணை—ஒழுக்கம். மற்றது வெளிப்படை. இதற்கு வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறுப.

இந்நூலில் ஈற்றிலுள்ள இரண்டுசெய்யுளன்றி மற்றைய செய்யுட்களெல் லாம் (ஒவ்வோரடியிலும் ஆசிரியவுரிச்சீர் எவ்வேழுவந்த) எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தங்கள்.

இம்முதற்செய்யுள், "இழுமென்மொழியும் இனியபொருளும் - தழுவு வது வைதருப்பம்" என்றபடி மெல்லென்ற விழுமிய இனியபொருளும் உறு திப்பொருளும் பொருந்தியிருத்தலில் வைதருப்பமென்னும் ரீதியாம்.

ரீதியெனினும் நெறியெனினும் ஒக்கும். அதாவது: சொற்களியைவதற் குக் காரணமாகிய சொற்போக்கு. இந்நெறி, வீரம் மானம் வென்றி முதலிய குணங்கள் உயிரைச் சிறப்பிப்பனபோலக் கவிகளைச் சிறப்பிப்பனவாகிய செறிவு முதலிய பத்துக்குணங்களையும் உயிராகக்கொண்டு விளங்குவதாம். அப்பத்துக்குணங்களாவன: 'செறிவே தெளிவே சமநிலை யின்பம், ஒழுகிசை யுதாரம் உய்த்தலில் பொருண்மை, காந்தம் வலியே சமாதி யென்றுங்,

காய்ந்த வீரைங் குணனும் உயிரா, வாய்ந்த வென்பவைதருப் பம்மே' என்னும் இச்சூத்திரத்துக் கூறிய பத்துமாம். இச்சூத்திரம் வாமனர்மதம்பற்றி வந்தது.

பாமகர் குணத்தை மூன்றென்றும், போஜராஜன் இருபத்துநான்கென்றும் கூறுவர்.

அவற்றுள் இப்பாட்டு, சொற்கள் ஒன்றையொன்று தழுவி யிறுக்கமுடையதாகத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலிற் செறிவென்னுங் குணத்தின் பாற்படும். 'செறிவெனப்படுவது நெகிழிசையின்மை' என்பர் தண்டியாசிரியர். அநுப்பிராசமென்னும் வழியெதுகைபெற்றுவருவதனைச் செறிவென்பர் கௌடர். இதனை வடநூலார் சிலிட்டமென்பர்.

இச்செய்யுளுள் அமைந்த அணிகளாவன:—

முகுந்தநந்தனன், நந்தனனினம், புகல்புகுகிறேன்: இவற்றில் வழியெதுகையென்னுஞ் சொல்லணியுண்மை யுணர்க. இதனை அநுப்பிராசமென்ப.

அரசெனுந்தருவென்னுமிடத்துச் சொற்சித்திரமுண்மை உற்றுநோக்குக.

திருவளர் முகுந்த நந்தனனினமாந் தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடியென்றது முகுந்தநந்தனனினத்தை நந்தனமாகவுருவகப்படுத்தி, அதற்கேற்ப நாய்ச்சியாரைக் கற்பகக்கொடியாக உருவகப்படுத்தியிருத்தலால் இஃதொரு வகையுருவகவணியாம். 'உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித், தொன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்' என்று பொதுவாக இலக்கணங் கூறுவர் தண்டியாசிரியர். இவ்வுருவகத்தை வடநூலார் அச்சிலிட்டகேவலபரம்பரிதரூபகமென்பர்.

அரங்கத்தரசெனுந் தருவென்றது அரங்கத்தரசாகிய உபமேயத்தில் தருவாகிய உபமானத்தை அபேதமாக ஆரோபித்திருத்தலாலே அவையிலோற்றுமையுருவகவணியென்பர். வடநூலார் இதனை அநுபயாபேதரூபகாலங்காரமென்பர்.

உருவளர்பொறையென்றது நிரவயவமாகிய பொறையென்னுங் குணத்தில் அவயவமுடைமை அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலில் மிகையோற்றுமையுருவகவணியென்பர். இதனை வடநூலார் அதிகாபேதரூபகாலங்காரமென்பர்.

அருளினால் பிறிதோ ரொண்மலர் மடந்தைபோன்றுளாளை யென்றது அருளுடைமை காரணமாகப் பெரியபிராட்டியாரது தன்மை நாய்ச்சியாரிடத்திற் சம்பாவிக்கப்படுதலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம். 'பெயர்பொருளல்பொருளெனவிரு பொருளினும்,இயல்பில் வினைதிற னன்றியய லொன்று, தான்குறித் தேற்றுதல் தற்குறிப்பேற்றம்' என்பர் தண்டியாசிரியர். தற்குறிப்பு உத்பிரேக்ஷை அத்தியவசாயம் சம்பாவனை யென்பன ஒருபொருட்சொற்கள். இதனை வடநூலார் ஹேதூத்பிரேக்ஷாலங்காரமென்பர்.

இப்பாட்டு, எள்ளும் அரிசியும் போல வேறுபட்டியைந்துவிளங்கும் பல அணிகளையுடைமையிற் சேர்வையணியாம். சங்கீர்ணமென்றும் சொல்வர். 'மொழியப்பட்ட வணிபல தம்முட் - டழுவ வுரைப்பது சங்கீரணமே' யென்பர் தண்டியாசிரியர். இதனை வடநூலார் சம்சிருட்டி யலங்காரமென்பர்.

'திருவளர்' என்ற இம்முதற்பாட்டின் முதற்சீரில், 'பகர்செய்யுண் மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுண்டி வருணநாட் கதியே யென்றுப், புகரில்கண மெனப்பத்தும் பிறங்கு கேள்விப் புலவர்புகழ் முதன்மொழிக்குப் புகல்வர்' எனப் பாட்டியலுடையார் கூறியபடி பொருந்தியிருக்கவேண்டிய பத்துவகைப்பொருத்தங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றனவென்பதை எடுத்துக்காட்டி விளக்குதும்.

1. **மங்கலப்பொருத்தம்:** — அதாவது: பாட்டுடைத்தலைவன் இயற்பெயர்முதலெழுத்துக்குப் பொருந்திய மங்கலமொழியை வழுவுறாது முதற்சீரில் அமைத்தலாம்.

வழுவுறுதலாவது: 'முதற்பாட்டெடுப்பின் முதலீ ரசைச்சொல் - சொற்பான் மங்கலச் சொல்லொடு தோன்றி - நிற்பினுங் கொள்ளார் நெறியுணர்ந்தோரே' என்றபடி தேமா புளிமா என்னும் முதலீரசைச்சொற்களில் மங்கலமொழி வந்திருப்பினும் மங்கலமாகாமை போல்வனவாம்.

மங்கலமொழிகளாவன: 'திருப்பொன் பூமி புனன்மணி கடல்யா - றெழுத்தமு தெழின்மழை பசுங்கதிர் செஞ்சுடர் - நாள்சொல் ஞெண்டு நாட்டிய பரிமலை-கருட னருந்ததி மற்றிவை யென்ப-நிலைபெறு மங்கல நெறிநிற் பனவே' எனப் பொய்கையார் கூறியனவும் பிறவுமாம்.

பாட்டுடைத்தலைவியாரியற்பெயராகிய கோதையென்பதன் முதலெழுத்தாகிய கோவென்பதற்குத் திருவென்னும் மங்கலமொழி பொருத்தமுடையதென்பதனை, 'திங்கள் திரு நீர் கொக் கோக்காகும்' என்ற வரையறுத்த பாட்டியலால் உணர்க. திருவளர் என்ற முதற்சீரில் வரலாகாவென விலக்கிய தேமா புளிமா இல்லாமை காண்க.

2. சொற்பொருத்தம். அதாவது: பொருத்தமாகக் கொண்ட மங்கல மொழியில் 'நாமவகையுளி சேர்தல் பொருளதின்மை நலமிலதாய்வைத்தல் பலபொருளாய்த்தோன்றல், ஆமினிய சொல்லீறு திரிதல் போலு மாதி மொழிக் காகா வாநந்தமாமே' என்றபடி வகையுளிசேர்தன்முதலிய ஆநந்தம் முதலெடுத்த மங்கலமொழியில் வாராதிருத்தல்.

வகையுளியாவது: 'கூம்பவும் கூம்பாதலரவும் கொண்டியற்றல், வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு' என்றவாறு அவ்வச்சொன்முடிபையே சீர்முடிபாக் கித் தலைகொள்ளாது வேண்டியவிடத்துச் சீர்முடிவுசெய்து தலைகோடலாம். மற்றவை வெளிப்படை.

இம்முதற்சீரில் மேற்கூறிய *ஆநந்தம் ஒன்றும் இன்மையறிக.

3. எழுத்துப்பொருத்தம். அதாவது: 'ஆனவெழுத்தொன்பதே மைந்து மூன்றங் காகாவெட்டாறுநான் காதிச் சீர்க்கே' என்றபடி இம்முதற்சீரில் ஐந்தெழுத்தே அமைந்துள துணர்க.

4. தானப்பொருத்தம். அதாவது: 'ஊனமிலா அ ஆ வும் இ ஈ ஐ யும் உ ஊ வும் எ ஏ யும் ஒ ஓ தானும் - தானமிதை வகையாமங் தாதிதன்னில் தலைவன்பேர் முதலெழுத்துப் பாலனுதி - மேனிரையெண் ணிற்பால குமார ராசர் வேண்டிடும் வேண்டா விருத்த மரணந்தானே' என்றபடி பாட்டுடைத் தலைவனியற்பெயர் முதலெழுத்தைப் பாலனுகவைத்து எண்ணுங்கால் மங் கலமொழியின் முதலெழுத்து விருத்த மரணத் தானமாக வாராதிருத்தலாம். இப்பாட்டுடைத்தலைவியாரின் இயற்பெயர்முதலெழுத்தாகிய கோவுக்கும் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்னும் எழுத்துக்கும் இராஜத் தானமாக இருத்தல் தெளிக.

5. பாற்பொருத்தம். அதாவது: 'அவ்வவ்வெழுத்தே யப்பாற் குரிய- மயங்கினும் வரையா ரலியெழுத் தொழித்தே' என்றபடி பாட்டுடைத்தலை வன் ஆண்பாலாயின் ஆண்பாற்குரிய எழுத்துக்களும், பெண்பாலாயிற் பெண்பாற்குரிய எழுத்துக்களும் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாய் வருத லாம். 'உயிரீராறும் ஆணென மொழிப, உயிர்மெய் யெல்லாம் பெண்ணென மொழிப, உடம்பெழுத் தெல்லாம் நபுஞ்சக மாகும்' என்றபடி பாட்டுடைத் தலைவியாரின் பாலுக்கேற்ப முற்சீரின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்பது பெண்பாலாதல் அறிக.

---

* ஆநந்தம் - பாக்குற்றங்களினென்று.

6. உண்டிப்பொருத்தம். அதாவது: 'உணவே யமுதம் விடமு மாகும்' என்றபடி அமுதம் விடமென்னும் இருவகையுண்டிகளில் அமுத வுண்டியமையப் பாடுதலாம். 'உயிர்க்குறினுன்கொடு கசதநபமவ-மயக்கறு மமுத வெழுத்தாகு மென்ப' என்றபடி 'தி' என்னும் முதற்சீரின் முத லெழுத்து அமுதவுண்டியாதல் உணர்க.

7. வருணப்பொருத்தம். அதாவது: 'மக்கட் சாதி நான்கிற்கும் வகுத்த-தத்தஞ் சாதி யெழுத்தே யவரவர்க்கு-வைத்துமுன் னெடுப்பி னது மாண் புடைத்தே', 'மயங்கினும் வரையார் பயன்பட வரினே' என்றபடி பாட் டுடைத்தலைவர் என்ன வருணத்தினரோ அவ்வருணத்துக்குரிய எழுத்துக் களில் ஒன்று மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாக இருத்தலாம். 'தநபம யரவெனச் சாற்றிய வாறும்-மனமகி ழரசர் வருண மாகும்' என்றபடி 'தி' என்பது அரசவருணத்துக்குரிய எழுத்தாகலின் ஸ்ரீரங்கராஜாது தேவியாரா யிருக்கிற தலைவியாருக்குப் பொருத்தமாயிருத்தல் காண்க. பிராமண குலோத்தமராகிய பெரியாழ்வாரது திருமகளாரென்று வைத்துக்கொண்டா லும், 'மயங்கினும் வரையார்' என்று விதந்தோதியிருத்தலிற் பொருந்து மென்க.

8. நாட்பொருத்தம். அதாவது: "சிறந்தசீர்த் தலைவன் பிறந்தநா ளாயினும்-பெயர்நாளாயினும் இயல்புறவுணர்ந்தபின்-ஒன்றற்கேனும் இரண் டுக்குமேனும் - முன்றிகழ் பொருத்த மொழிவது கடனே" என்றபடி பாட் டுடைத்தலைவன் பிறந்தநாளுக்காவது பெயர்நாளுக்காவது இவ்விரண்டுக்கு மாவது மங்கலமொழியின் முதலெழுத்துக் குரியநாள், இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு ஒன்பதாவது நாளாக இருத்தலாம். பாட்டுடைத்தலைவியார் திருவவ தரித்தருளிய நாள் திருப்பூரம். 'ககர வருக்க வகைநாள் விரிக்கில் - நான்கு மிரண்டு மூன்று மூன்றும் - ஓண மாதிரை புனர்பூசம் பூசம்' என்ற விதிப் படி பெயர்நாள் பூசம். மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்ப தற்கு, 'தகர வருக்கத் திரண்டேழ் மூன்றற்கு - வகைநாள் சோதி விசாகம் சதையம்' என்ற விதிப்படி விசாகமாகும். இது, பூரத்துக்கு ஆறுவதுநாளும் பூசத்துக்கு ஒன்பதாவதுநாளுமாகப் பொருந்தியிருக்கின்றது. 'இரண் டிரண்டா றெட்டொன் பானெனத் - திரண்டநாளேற் செல்வம் புகுதரும்' என்று இப்பொருத்தத்துக்குப் பயனும் கூறப்பட்டது பார்க்கத்தக்கது.

9. கதிப்பொருத்தம். அதாவது: 'தேவர் மக்கள் நரகர் விலங்கென - மேவிய நான்கே யெழுத்தியல் கதியே' என்றும், 'மன்னுவர் தேவர் மக்கள் செய்யுளில் - மன்னு விலங்கொடு மக்கள் கதியே' என்றும் கூறியபடி நால்

வகைக் கதிகளுள், பின்னுள்ள இரண்டுகதியையொழித்து, முன்னுள்ள இரண்டுகதிகளுள் ஒன்றுவரப் பாடுதலாம். 'உயிர்க்குறில் வல்லினம் ஈற் றெழுத் தொழியப் - பயிர்ப்புறு வானவர் கதியெனப் படுமே' என்றபடி 'தி' என்பது தேவகதியாயிருத்தல் தெளிக.

10. கணப்பொருத்தம். அதாவது: 'நீரே நிலனே வானே நீண்மதி - சீரிய மானன் செந்தீ தெறுகதிர் - காற்றெனச் சிறந்த கூற்றன வென்ப' என்றபடி மூவசைச்சீர்களினுகிய இருநான்குகணங்களுள், 'நேரசை மூன் றிய மானன் னிரைப்பின்பு நேரிரண்டு - சேர்வன திங்கள் நிரையசை மூன் றுஞ் செழுநிலமாம் - நேரசைப் பின்னர் நிரையிரண் டாய்வரின் நீர்க்கண மாம் - தேரிய லல்குற் றிருவே யிவைநல்ல சீர்க்கணமே' என்றபடி இய மானன் திங்கள் நிலம் நீர் என்னும் நாற்கணங்களில் ஏதாவதொன்று முதற் சீராகவரப் பாடுதலாம். ஆயின், 'திருவளர்' என்ற முதற்சீர் கருவிளம் என்னும் வாய்பாட்டதாகிய ஈரசைச்சீரன்றோ? பொருந்துமாறென்னை யென்னிற் புகலுதும். 'நேரீற் றியற்சீர் வெண்சீர் முன்னும் - நிரையீற் றியற் சீர் கனிச்சீர்ப் பின்னும் - தேருங் காலைச் சிறப்புறு மவையே', 'அயன் றிருக் கோ கருடன் கணமெனப் - பயின்றிடு மியற்சீர்ப் பரிசுரைத் திடலே' என்ற படி தேமா புளிமா என்னும் இயற்சீரிரண்டும் தேமாங்காய் புளிமாங்காய்ச் சீர்கள்போல முறையே இயமானன்கணமும் திங்கட்கணமும் ஆகுமென் றும், கருவிளம் கூவிளம் என்னும் இயற்சீரிரண்டும், கருவிளங்கனி கூவிளங் கனிபோல நிலக்கணமும் நீர்க்கணமும் ஆகுமென்றும் கூறுப. ஆதலால், 'திரு வளர்' என்ற முதற்சீர் (கருவிளம்) கருவிளங்கனிபோல நிலக்கணமாதலிற் பொருந்துமென்க. 'நிரையசை மூன்று நிலக்கண மதற்குத் - தருநாள் கேட்டை திருமிகத் தருமே' என்றபடி கொள்ளப்பட்ட கணத்துக்கு நாளும் பயனும் கண்டுகொள்க. இக்கணத்தின் நாளாகிய கேட்டை பூரத்துக்கு எட் டாவதுநாளும் பூசத்துக்கு அநுசன்மத்தில் இரண்டாவது நாளுமாகப் பொருந்தியிருப்பது காண்க.

'இறைவனுட்கு மேவு கணநாட் பொருத்தம் வேண்டும்' என விதித்த வில் அப்பொருத்தமும் அமைந்திருத்தல் எடுத்துக்கூறப்பட்டது.

அன்றியும், 'மங்கல மமைந்த சொல்லொடு பொருந்திய - ஈரசை நான் கினுள் நேரீ றொழித்து - நிரையீற் றியற்சீர் முதற்கணிற்பினும் - வரையார் மூவசை வாராக்காலே' என்ற சிறப்புவிதியும் 'திருவளர்' என்ற ஈரசைச்சீர் பொருத்தமுடையதென்பதை நன்கு விளக்கியது காண்க,

'நிரைநிரை கொற்றவை நேர்நிரை சாத்தன், அவைதாம், மிகுதரு திருவும் புகழும் செய்யும்' என்றபடி 'திருவளர்' என்ற ஈரசைச்சீர்க்குக் கொற்றவையென்ற கணமும், 'மிகுதரு திருவும் புகழும் செய்யும்' என்று பயனும் கூறுமாறு குறிக்கொள்க.

இதுகாறும் கூறிய சிறப்புவிதிகளால், 'கணமே மூவசைக்கூட்டமாகும்', 'யாவர்செய்யுட்கு மினமொடு புணரும் - மூவசைச் சீரே முதனிற்பனவே' என்பவை போன்ற பொதுவிதிகள் மறுக்கப்பட்டமை காண்க. (க)

2. அளவியின் மறைவாக் கிற்குமெட் டருநின்
னரும்பெறற் பெருமையென் னனோர்தன்
கிளவியிற் கிளக்குந் தகையதன் றன்றே
கேழ்கிளர் கோதையே யிங்ஙன்
உளவிய லுணரு மென்னையு முடனே
யோதுமோ னப்பகை யாகும்
வளவிய மகிமை வாயுநின் குணங்கள்
வாய்முழங் குவித்திடு மன்றே.

பதவுரை;—கேழ்கிளர் கோதையே - ஒளியினால் விளங்குகின்ற கோதை சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரே!; அளவியில் மறைவாக்கிற்கும் - எண்ணருஞ் சுருதிவாக்கியங்களுக்கும்; எட்டரும் நின் அரும்பெறற் பெருமை - எடுத்தியம்புதற்குமுடியாத தேவரீருடைய பிறராற் பெறுதற்கருமையான மகிமையானது; என் அனோர் தன்கிளவியில் - அடியேனையனையவர்கள் சொல்லும் வாக்கியங்களிலே; கிளக்குந்தகையது அன்றன்றே - துதிக்குந்தன்மையதல்லதல்லவா? இங்ஙன் - இவ்வாறு; உளஇயல் - இருக்குந்தன்மையை; உணரும் - அறியும்; என்னையும் - (அறிந்து வாயடங்கியிருக்கும்) அடியேனையும்; உடனே - அப்பொழுதே; ஓதும் - யாவருங் கொண்டாடும் படியான; மோனப்பகையாகும் - மௌநவிரோதிகளான; வளவிய மகிமைவாயும் - சிறந்த பெருமைமருவிய; நின்குணங்கள் - தேவரீருடைய கலியாணகுணங்கள்; வாய்முழங்குவித்திடும் - தேவரீரது தோத்திரவிடயத்திலேமிகுதியாகப் பேசும்படி செய்கின்றன; எ-று. அன்று, ஏ அசைகள்.

கருத்து:—தேவரீரது மகிமையை வர்ணிக்கும்வல்லமையில்லாமையையறிந்து மௌநமாயிருந்தவென்னையும் தேவரீரது சௌலப்பியாதிகுணங்கள் அவற்றின்மகிமையை வர்ணிக்கும் விடயத்திலே பிரவர்த்திக்கும்படி தூண்டுகின்றன என்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—அளவி - அளவு. 'அளவியை யார்க்கு மறிவரியோன்' என்றார் திருக்கோவையாருடையார். துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியெனநின்றதென்பர் அதனுரையாசிரியராகிய பேராசிரியரும்.

மறை - சுருதி. ஓதுதற்குரியார் ஓதுவித்தற்குரிய ஆசிரியர் ஓதுவிக்க ஓதியுணரவேண்டுமேயன்றிக் கண்ணாற்கண்டு கற்றுணரும்படி ஏட்டில் எழுதி வைக்கக்கூடாதென்று மறுக்கப்பட்டதனால் மறையெனப் பெயரெய்திய தென்ப. சுருதி, எழுதாக்கிளவி என்னும் பெயரும் இதனை வலியுறுத்தும். அன்றியும், அந்தணரல்லாதார் காதுகளாற் கேட்கவும் கூடாதென்று மறுக்கப்பட்டதனால் மறையென்று பெயரெய்தியதென்றும் சொல்லுப. இவ்விரண்டுபொருளிலும் மறு-பகுதி. ஐ-செயப்படுபொருண்மைவிகுதி. உகரக்கேடு-சந்தி. அன்றித் தம் அரும்பெரும்பொருள்களை எளிதிலுணரவொண்ணாத படி மறைத்துக்கொண்டிருத்தலால் மறையெனப் பெயரெய்தியதென்றும் சொல்லுப. இப்பொருளில் மறை - பகுதி. இ - வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி. இது புணர்ந்துகெட்டது. இவ்வாறு கெடுதலை, 'செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொல்' என்ற சூத்திரவுரையில் மொழிந்தபொருளோ டொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்றுமுடித்தலென்னும் உத்தியாற்கொள்க என்பர்.

வாக்கு - சொல்; இது ஆகுபெயராய் வாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறது. குவ்வுருபு வினைமுதற்பொருளது. 'ஒன்று மூன்றுநான் காறே ழுருபொடு - வருமே வினைமுத லெனவகுத் தனரே' என்பர் இலக்கணக்கொத்துடையார். 'அவருக்குச்செய்யத்தகும் அக்காரியம்' என உதாரணமும் காட்டுவர். உம்- உயர்வுசிறப்பு.

எட்ட அரும் என்பது எட்டருமென ஈறு தொகுத்தலாய் வந்தது. கிளவி வாக்கியத்திற்கு ஆகுபெயர். அன்றே பிரசித்தியைக் குறிப்பதோரிடைச்சொல். இதனைப் பலரறிதேற்றமென்ப.

கேழ்கிளர்தலாவது—'கோடிசூர்யசமப்ரப:' என்று கொண்டாடப்படுகின்ற திருவரங்கமன்னனாரது திருமேனியொளியும் சுருங்கித்தோன்றும்படி சிறந்துவிளங்குதல். இங்ஙனமென்றது இங்ஙன் எனக் கடைகுறைந்துநின்றது.

பலபொருள் பயக்குந் திரிசொற்கள்வராமல், கவியாற் கருதப்படும் பொருள் விரைவில் வெளிப்படையாய்ப் புலப்படுதலையுடைமையால் இப் பாட்டுத் தெளிவென்னுங் குணத்தையுடையதாகும். இதனை வடநூலார்

பிரசாதமென்ப. இதற்குக் களங்கமில்லாதது அல்லது வெளிப்படையென்பது பொருள். 'தெளிவெனப்படுவது பொருள்புலப்பாடே' என்பர் தண்டியாசிரியர். (உ)

3. உன்பெருங் காதற் காதலன் காதிற்
குயரமு தினையனை யதுவும்
மின்பொழி நின்கா லணிமணிச்சிலம்பின்
மேதகு சிலம்பினின் னிசைத்தும்
இன்பொடு தெளிவு மேய்ந்தது முன்ற
னின்றுதி யதற்கியைந் ததுமாம்
அன்புறு வாக்கை யடியனேற் கருள்க
வன்னையே கோதையே நீயே.

பதவுரை:—கோதையே - நாய்ச்சியாரே; அன்னையே - தாயே; நீயே - தேவரீர்தாமே; மின்பொழி - ஒளியைவீசுகின்ற; நின்காலணி - தேவரீர் திருவடிகளில் அணிந்த; மணிச்சிலம்பின் - இரத்தினகசிதமான நூபுரத்தினது; மேதகுசிலம்பின் - மேன்மையாகிய தொனியைப்போல; இன்னிசைத்தும் - இனிய ஓசையையுடையதும்; (அதனாலே) உன் பெருங்காதற் காதலன் காதிற்கு - தேவரீரது பேரன்பிற்குரிய பிரியநாயகனாகிய திருவரங்கமன்னனாது திருச்செவிகளுக்கு; உயரமுதினையனையதுவும் - மேன்மையாகிய தேவாமிர்தத்தையொத்ததுவும்; இன்பொடு தெளிவும் - மாதுர்யமென்னுங் குணத்துடனே பிரசாதத்தையும்; ஏய்ந்ததும் - பொருந்தியதுவும்; உன்தன் இன்துதியதற்கு - தேவரீருடைய இனிமையான தோத்திரத்திற்கு; இயைந்ததும் ஆம் - தகுதியானதுமாகிய; அன்புறுவாக்கை - பத்திமிக்க வாக்கியத்தை; அடியனேற்கு - தாசபூதனாகிய எனக்கு; அருள்க - கொடுத்தருளவேணும்; எ-று.

கருத்து:—அடியேன் விரும்பியவற்றையெல்லாங் கொடுத்தருள்வதற்குரிய குடர்த்தொடக்கையுடையவரும் அடியார்களுக்கு மதுரமான வாக்கைக் கொடுத்தருளுதலால் வந்த கோதையென்னுந்திருநாமத்தையுடையவருமான தேவரீரே அடியேன் பிரார்த்தித்தபடி விலக்ஷணமானவாக்கைத் தந்தருளவேணுமென்று வேண்டுகிறுரென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—உயரமுதென அடைகொடுத்தது, அமுதென்பது பால் நீர் முதலிய பலபொருள் குறிக்குமொருசொல்லாதலின் மற்றையவற்றைவிலக்கித் தேவாமிர்தத்தைமாத்திரம் குறித்தற்கு. உயர்மரம் என்றுற்

போல நாடோறுமுயரும் புடைபெயர்ச்சிவினை காட்சிவகையானும் கருத்து வகையானும் இன்மையிற் காலம்பற்றிய புடைபெயரும் வினையுருபுகளை விரியாது பண்புருபைவிளக்கும் மொழியை விரித்துப் பொருள்கூறப்பட்டது.

'தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே', 'உறக்கத்தே நீத்ததுவும்' என்றாற்போல, "அனையதுவும்" என உகரங்கெடாது உடம்படுமெய்பெற்றது. இவ்வாறு வருவதனை, நன்னூலுரையாசிரியர் 'உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டுக்கேடும் என்னாது 'ஓடும்' என்பதனாற்கொள்க' என்பர்.

நின்காலணி மின்பொழி மணிச்சிலம்பெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. இரண்டாவது சிலம்பு - ஓசை. இதில் வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதியாகிய இ - புணர்ந்துகெட்டது. முதற்சிலம்பிலுள்ள இன்னுருபு ஒப்புப்பொருளது.

இன்னிசைத்து: அஃறிணையொன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். 'இன்பமொடு' என்பது இன்பொடு என ஈறுகுன்றிவந்தது.

இது, பத்துக்குணங்களுள் ஒன்று. இதனிலக்கணம், 'சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபடலின்பம்' (தண்டியலங்காரம்) என்பது. இதனை வடநூலார் மாதுர்யமென்பர். சொற்கள் சுவைபடுவதற்குக்காரணம்: வழுவின்மை செவிக்கினிமைபயத்தல் நன்மொழிபுணர்த்தல் மோனைச்சிறப்பு முதலியனவாம். பொருள் சுவைபடுதற்குக்காரணம்: அருவருப்பு அமங்கலம் நிந்தை முதலியனவாகாத நற்பொருளமைதலாம்.

சுவையாவது: தேனுண்டற்கண் வண்டுகளுக் குண்டாகுங் களிப்புப்போலச் சொற்பொருள்களை ஆராய்தற்கண் பண்டிதர்களுக் குண்டாகும் களிப்புக்குக் காரணமாகக் கவிகளில் அமைந்திருக்குங் குணவிசேடங்களேயாம்.

தெளிவு என்பதும் ஒரு குணத்தின் பெயராம். இதனிலக்கணம் இரண்டாம்பாட்டினுரையிற் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அருள்க: வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வந்த முன்னிலையொருமை வியங்கோள்வினைமுற்று.

இப்பாட்டுத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளை மிக்குடைத்தாயிருத்தலில் வலியென்னும் குணமுடையதாம். 'வலியெனப் படுவது தொகைமிக வருதல்' என்பது தண்டியலங்காரம். வடநூலார் இதனை ஓஜமென்பர். ஓஜம் - சாமர்த்தியம்.

அணி:—காதற் காதலன் காதிற்கு, தினையனை, அணிமணி, உன்றனின் றுதி: இவற்றில் வழியெதுகை (அநுப்பிராசம்) என்னும் சொல்லணி வந் தமை காண்க.

கோதையென்னுந் திருநாமத்திற்கு வாக்கையருள்பவரென்னும் பொரு ளுண்மையில் இப்பாட்டுக் கருத்துடையடையணியாம். 'கருத்தொடு பொருந் தடை கருத்துடை யணியே' என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் பரி கராலங்காரமென்பர். 'கோதையே நீ' என வருதல் காண்க. (௩)

4. யாதவர் தலைவ னன்பினு டலினுல்
யமுனையி னியல்பினை வகிக்குஞ்
சோதியே நினது சரச்சுவ தியினைத்
துறையினுன் முறையினு லாடி
மேதகு முணர்வேய் கவிஞரின் வாக்கு
மேவுநின் கடைக்கணுேக் கதனுற்
போதவு மதுர மாகிய மதுவைப்
பொழிவன வாய்விளங் கிடுமால்.

பதவுரை:—சோதியே - (சூடிக்கொடுத்த) சுடரே! யாதவர் தலைவன் அன்பின் ஆடலினுல்—(1) யதுகுலத்தவர்களுக்கிறைவனுகிய கண்ணபிரான் பிரீதியோடு (கோபிகைகளுடன்) நீர்விளையாட்டைச் செய்தருளியதனுலே; (2) கண்ணபிரானிடத்துள்ள மோகத்தினுலே திருவாய்மலர்ந்தருளியதாத லாலே; யமுனையின் இயல்பினை வகிக்கும் - காளிந்திபோலே பாதகங்களைப் போக்கிப் பரன்பத முதவும் பான்மையைக் கொண்டிருக்கும்; நினது சரச் சுவதியினை—(1) தேவரீருடைய (திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்த ரூப மான) சரஸ்வதியை (வாக்கை), (2) சரச்சுவதீநதியை; துறையினுல்—(1) குருமுகமாக, (2) இறங்குதுறைவழியே; முறையினுன்—(1) கேட்கவேண் டிய முறைப்படி, (2) ஸ்நாநவிதியிற்கூறியபடி; நாடி - ஆராய்ந்து; ஆடி - நீராடி; (அதனுலே) மேதகும் உணர்வு ஏய் - மேன்மையான ஞானத்தைப் பொருந்திய; கவிஞரின் - கவிகளுடைய; வாக்கு - பிரபந்தங்கள்; மேவும் - அருளைப்பொருந்திய; நின் கடைக்கண் நோக்கதனுல்-தேவரீருடைய கடாட்ச வீட்சண்ணியத்தினுலே; போதவும் - மிகவும்; மதுரமாகிய மதுவை - இனிமை வாய்ந்த தேனை; பொழிவனவாய்-பெய்கின்றனவாய்க்கொண்டு; விளங்கிடும்- பிரகாசிக்கும்; எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—பிறகாரணங்களாலேயும் கவிகளுக்கு வாக்கமையுமாயினும் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்களைக் குருமுகமாகக் கிரமப்படி காலக்ஷேபஞ்செய்து அதனாலே தெளிவாக விளங்குகின்ற ஞானத்தையுடைய கவிகளுக்கே தேவரீர் க்ருபாகடாக்ஷத்தாலே மிகவும் மதுரமாகிய வாக்கமையும் என்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—இப்பாட்டிலுள்ள சிலேடையினாலே சரஸ்வதிநதியில் துறையறிந்திறங்கி முறையறிந்தாடுகின்றவர்களுக்கு மதுரமாகக் கவி சொல்லும்வல்லமையுண்டாகு மென்னும் ஐதிஹ்யம் சூசிக்கப்பட்டது.

நினது சரச்சுவதியை யென விதந்துகூறப்பட்டிருத்தலாலே வாக்தேவதையாகிய சரஸ்வதீதேவியின் பிரசாதம் முதலிய பிற காரணங்களாலேயும் பிறர்க்கு வாக்கமையுமாயினும் தேவரீர் அருளிச்செய்த அருளிச்செயல்களைக் கிரமமாக அத்தியயனம்பண்ணி அதன்பொருளையுணர்ந்தவர்களுக்கே மதுரவாக் கமையுமென்பது கூறப்பட்டதாயிற்று.

துறை யென்பதற்கு இறங்குதுறையென்பதன்றி இடமென்னும்பொருளும் உண்மையின் சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கபடி ஆசிரியனிடமிருந்தென்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. நீதிநெறிவிளக்கநூலாரும் ஆசிரியனிடத்தி லென்று சொல்லவேண்டியவிடத்து 'இடமறிந்துய்த் துணர்வில்லெனினில்லாகும்' என்றார்.

இப்பாட்டு மூவினமும் விரவத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலாலே சமநிலை யென்னும்குணவணியுடையதாம். 'விரவத்தொடுப்பது சமநிலையாகும்' என்பர் தண்டியாசிரியர். வடநூலார் சமதை யென்பர்.

அணி:—துறையினன் முறையினன் என்பது: வழியெதுகை (அநுப்பிராசம்).

கவிகளின் வாக்கிலுள்ளதாக வர்ணிக்கவேண்டிய மாதுர்யத்திற்குச் சரச்சுவதியைத் துறையினன் முறையினனடி என்ற வாக்கியப்பொருளைக் காரணமாக்கிச் சமர்த்திக்கப்படுதலில் இப்பாட்டுத் தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணியாம். இது, பலபொருட்சொற்றொடரணியைத் துணையாகக்கொண்டு விளங்குதலாலே உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம். 'மன்னிய பொருளை வாக்கியார்த் தத்தி, னுயினும் பதார்த்தத் தாயினு மிரண்டி, னுயினு நாட்டற் கமைவது தொடர்நிலைச், செய்யுட் குறியெனச் செப்பினர் புலவர்', 'பல்பொருள் தருஉம்பல் பதங்கள் புணர்த்துச், சொல்வது பல்பொருட் சொற்றொடரணி' என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சிலேடோத்தாபித காவியலிங்காலங்கார மென்பர். (சு)

5. அன்னையே பொல்லாங் கெவர்க்குமெஞ் ஞான்று
மாற்றிடு மறிவிலி யாகும்
என்னையே யனையார்க் கிவ்விறை விரைவில்
இன்னருள் செயலெதி லதுநின்
தென்னையேய் குழலி லிசைதொடை யலினும்
திவவுயா ழிசையினு மினிய
பொன்னையேய் தமிழி லிசைதொடை யலினும்
புரிந்துகட் டுண்ணலாற் றிடனே.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; இவ்விறை - இந்த முகுந்தன்; எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தினும்; எவர்க்கும்-யாவருக்கும்; பொல்லாங்கு - அபராதத்தை; ஆற்றிடும்-செய்கின்ற; அறிவிலியாகும்-மந்தமதியாகிய; என்னையே யனையார்க்கு - அடியேனைப்போன்றவர்களுக்கு; விரைவில் - அதிசீக்கிரமாக; இன்னருள் - நல்ல கருணையை; செயல் - செய்தருளுதல்; எதில் - என்ன காரணத்தினாலேயென்றால்; அது - அக்காரணம்; நின் - தேவரீருடைய; தென்னையேய் - கருமையைப்பொருந்திய அல்லது அழகையமைந்த; குழலினிசை - திருக்குழற்கற்றையிற்சூட்டிய; தொடையலினும் - பூமாலையினாலும்; திவவு யாழிசையினும் - வலிக்கட்டினையுடையவீணைகானத்தைக்காட்டினும்; இனிய - இனிமைவாய்ந்த; பொன்னையேய் - (அருமை பெருமையால்) செம்பொன்னை யனைய; தமிழிலிசைதொடையலினும் - தமிழ்மொழிகளாற்றொடுத்த பாமாலையினாலும்; புரிந்து கட்டுண்ணலால் - விரும்பித் தானே கட்டுப்பட்டிருத்தலாலேதான்; திடம் - நிச்சயம்; எ-று. ஏ ஈற்றசை.

கருத்து:—இத்திருவரங்கமன்னனார் அடியேனைப்போன்ற மகாபராதிகளையும் நிக்கிரகிக்காமல் அநுக்கிரகித்தருளுதல் தேவரீர் சூடியும் பாடியும் கொடுத்த பூமாலை பாமாலைகளாலே தேவரீருக்குக் கட்டுப்பட்டிருத்தலாலேதான்; இது நிச்சயம். என்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—இவ்விறையெனச்சுட்டியது நாய்ச்சியாரது இடப்பக்கத்தில் ஏகாசனத்தில் திருமணக்கோலத்துடன் எழுந்தருளியிருத்தலாலே. எவர்க்குமென்றது பிரியத்தையும் இதத்தையும் செய்யும் தாய் தந்தையர்க்கும் என்றபடி. எஞ்ஞான்றும் என்றது தானாக ஒரு தொழில் செய்ய வல்ல எக்காலத்தும் என்றபடி. பொல்லாங்கு - அபகாரம். தென் - கருமை; அழகுமாம். முதல் 'ஏய்'க்குப் பொருந்திய என்றும் மற்றதற்கு ஒத்த என்றும் பொருள். முதல் 'இசை'க்குச் சூட்டிய என்றும், நடு 'இசை'க்குக் கானம்

என்றும், கடை 'இசை'க்குத் தொடுத்த என்றும் பொருள்கொள்க. தமிழ் என்றது அதிலுள்ள மொழிகளுக்கு ஆகுபெயர். கட்டுண்ணலால்: இதில் உண் செயப்பாட்டுவினையுருபு; தற்பொருட்டுப்பொருளதென்றும் ஆம்.

இப்பாட்டு, செவிக்கினிதாய்ச்செல்லும் மெல்லியஓசையையுடையதா யிருத்தலின் ஒழுகிசையென்னும் குணவணியது. மென்மையான எழுத்துக்கள் பலவும் வன்மையான எழுத்துக்கள் சிலவுமாக அமைந்திருத்தல் இக்குணத் திற்குக் காரணமாம். 'ஒழுகிசையென்பது வெறுத்திசையின்மை' என்பர் தண்டியாசிரியர். ஒழுகிசை - செவிக்கினியதாய்ச்செல்லும் மெல்லிசை. இதனை வடநூலார் சுகுமாரதை யென்பர். சுகுமாரதை - மிருதுத்தன்மை. வெறுத்திசை - செறிந்திசைக்கும் இசை. வெறுத்தல் - செறிதல். இதுவே கௌடருக்கும் உடன்பாடாம.

அணி:—எவர்க்கும் பொல்லாங்கியற்றுதல் தடையாக இருக்கவும் இறை யருள்செயல் கூறப்பட்டிருத்தலில் இது மூன்றுவதாகிய பிறிதாராய்ச்சியணி யாம். அன்றியும், இறை அருள்செய்தற்கு நாய்ச்சியாருக்குக் கட்டுப்படுதலில் ஏதுத்தன்மைசம்பாவிக்கப்படுதலின் உளபுலஏதுத்தற்குறிப்பணியாம். இங்கு, தற்குறிப்பணியின் உருபாகிய திடனென்பது விரிந்துநிற்றல் காண்க. இவ் விரண்டணிகளிற் பின்னது தலைமைத்தாய் முன்னது அஃதின்றிவருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம்; 'காரியம் பிறத்தற் காந்தடையுள்ள - தாக வதுதானுதித்தலும்' என்றும், 'பொருளை மற்றொரு பொருளியற்றொடர்பால்- இஃதஃ தன்றென வெண்ணியு மதுவென் - றத்திய வசித்தல் தற்குறிப்பணி' என்றும் இதற்கு இலக்கணங் கூறுவர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் இதனை விபாவனையும் உத்பிரேக்ஷையும் ஒன்றற்கொன்றுதவியாய்வந்த அங் காங்கீபாவசங்கராலங்காரமென்பர். (ரு)

6. இதழதிற் சோணை யாயுநீ நகிலத்
திணையிறுங் கபத்திரை யாயும்
சிதகறு கோவின் பெருக்கெனும் பெருக்கிற்
சிறந்தசீர்ச் சரச்சுவதி யாயும்
விதலைசெய் பகுதி தோய்விலாச் சுவையில்
விரசையா யும்மியல் பானே
முதல்வியே கோதை யாயுநர் மதையுஈ
முதல்வனுக் காகுகின் றுயால்.

பதவுரை:—முதல்வியே! - ஜகத்காரணவஸ்துவாகிய திருவரங்கமன்னனாரது தேவியாரே!; நீ - தேவரீர்; முதல்வனுக்கு - அவ்வழகியமணவாளனுக்கு; இதழதில் - திருவதரத்தினிடத்திலே; சோணையாயும் - சோணநதியாக இருந்தும் (அருணவருணத்தையுடையராயிருந்தும்); நருமதையா - நருமதாநதியாக (இன்பத்தை விளைப்பவராக); ஆகுகின்றாய் - ஆகுகின்றீர்; நகிலத்து - திருமுலைத்தடங்களில்; இணையில் - ஒப்பில்லாத; துங்கபத்திரையாயும் - துங்கபத்திராநதியாக இருந்தும் (பெருமையும் பேரழகும் உடையராயிருந்தும்); நருமதையா ஆகுகின்றாய்; சிதகு அறு - குற்றங்களைப் போக்குகின்ற; கோவின்பெருக்கெனும் பெருக்கில் - தீர்த்தப்பிரவாகமென்னும் செல்வத்திலே (வாக்கின்பெருமையென்னும் வைபவத்திலே); சிறந்த - மேலான; சீர் - மகிமையுடைய; சரச்சுவதியாயும் - சரஸ்வதீநதியாக விருந்தும் (வாகீசுவரியின் றன்மையையுடையராயிருந்தும்) நருமதையா ஆகுகின்றாய்; விதலைசெய் - நடுக்கத்தைவிளைக்கின்ற; பகுதிதோய்விலா - ப்ரக்ருதி சம்பந்தமில்லாததாயிருக்கிற; சுவையில் - தீர்த்தத்தினாலே (பகவத்பக்தி ரசத்தாலே); விரசையாயும் - விரஜாநதியாயிருந்தும் (இராஜஸ தாமஸ குணங்களால்வரும் குற்றமற்றவராயிருந்தும்); நருமதையா ஆகுகின்றாய்; இயல்பானே - சுபாவத்திலே; கோதையாயும் - கோதாவரிநதியாயிருந்தும் (பூமாலை சூடியும் பாமாலை பாடியும் கொடுப்பவராகவிருந்தும்); நருமதையா ஆகுகின்றாய் எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—திருப்பவளத்தில் அருணவருணத்தையுடையராயிருந்தும், திருமுலைத்தடங்களில் பெருமையும் பேரழகும் உடையராயிருந்தும், வாக்கின்பெருமையென்னும் வைபவத்திலே வாகீசுவரியின் தன்மையையுடையராயிருந்தும், பகவத்பக்திரசத்திலே இராஜச தாமத குணங்களால் வரும் குற்றமில்லாதவராயிருந்தும், இயல்பிலே கோதையாயிருந்தும் இன்பத்தை விளைப்பவராகுகின்றீர் என்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—இப்பாட்டில் ஆயும் என்பதற்கெல்லாம் ஆகவிருந்தும் என்று பொருள்கொள்ளவேண்டும். சோணை என்பதற்கு ஆருண்ணியவதி என்று பெயர். (அதாவது—செம்மையான காந்தியையுடையவள் என்பது.) துங்கம் பத்திரம் என்னுஞ் சொற்கள் முறையே உயர்வு, அழகு என்னும் பொருளுடைமையின் பெருமையும் பேரழகு முடையராயிருந்தும் எனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. சிதகு - குற்றம். கோ - நீர், பெருக்கு என்னும் இரண்டில் முன்னது வெள்ளம். பின்னது விபவம்; அதாவது—செல்வம். விதலை - நடுக்கம். இது காரிய ஆகுபெயராய்ப் பிறவிப்பெரும்பிணியைக் காட்டுகிறது. பகுதி—பிரகிருதியின்றிரிபு. சுவை பண்பாகுபெயராய்த்

தீர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. இதற்குப் பிரதிபதமாகிய இரசம் என்னும் சொல்லுக்கு இப்பொருளுண்மையுணர்க. கோதையென்னும் மொழிக்குச் சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரென்ற பொருளேயன்றிக் கோதாவரிநதியென் னும் பொருளு முண்மையின் அதற்கேற்ப இரண்டுபொருள்படும். சோணை முதலிய சொற்களையமைத்துப் பல அலங்காரங்களமையும்படி சமத்காரமாக முதனூலிற் சுலோகஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூல் மொழிபெயர்ப்பு நூலாதலின் தமிழிலமையாத சொற்களை முதனூலிலிருந்தபடியே அமைத் திருக்கிறது.

கருத்திற் காட்டிய பொருள் குறிப்பாகத்தோன்றுதலாலே இப்பாட்டு உதாரமென்னுங் குணவணியாம். "உதார மென்ப தோதிய செய்யுளிற், குறிப்பி னொருபொருள் நெறிப்படத் தோன்றல்" என்பர் தண்டியாசிரியர். இதற்கு வடமொழிப் பெயரும் இதுவே. குறிப்பாவது புத்தியால் ஊகித்தறி தல்.

அணி:—பெருக்கெனும்பெருக்கு: அனுப்பிராசமென்னுஞ் சொல்லணி. சோணையாயும் நருமதையாகுகின்றாய் என்பது முதலிய ஐந்துவாக்கியங்களி லும் ஓரிடத்துள்ளனவும், காரணகாரியங்களாகாதனவுமாகிய இரண்டுதருமங் களுக்குப் பகைமை தோன்றியழியுமாறு சொல்லப்படுதலாலே முரண்விளங் தழிவணியாம்! எங்ஙனமெனில் சோணையாயும் நருமதையாகுகின்றாயெனவே முரண்விளங்து அருணவருணத்தையுடையராயிருந்தும் அழகியமணவாள னுக்கு இன்பத்தை விளக்கின்றீ ரென்று பொருள்பட்டு அஃது தழிந்துவிடுதலி னென்க. இதுபோலவே மற்றைய நான்குவாக்கியங்களையுங்கொள்க. இவ்வா றன்றிச் சோணையாயும் துங்கபத்திரையாயாகுகின்றாய்;—துங்கபத்திரை யாயும் சரச்சுவதியாய் ஆகுகின்றாய்; சரச்சுவதியாயும் விரஜையாயாகு கின்றாய்; விரஜையாயும் கோதையாயாகுகின்றாய்; கோதையாயும் நருமதையாயாகுகின்றாய்: என்று இடையே சிலசொற்களைவிட்டுத் துங்க பத்திரைமுதலிய நான்கினுமிருந்த ஆயும் என்பதைப் பிரித்து ஆகுகின்றா யென்பதைக் கூட்டித் துங்கபத்திரைமுதலிய நான்கையும் ஆவர்த்தித்து மேற்கூறிய அணியாகவே கொள்ளலாம்! இதில் உள்ளவாறேயுரையாமல் பிரித்தல், கூட்டல் ஆவர்த்தித்தல், விடுதல் முதலிய பிரயாசமுண்மை உணரத்தக்கது. "கருதுமோ ரிடத்தவாய்க் காரணங் காரியம், ஏலாத் தரும மிரண்டன் மேலும், தோன்றி யழியும் பகைமை தொடுத்து, மொழித லென்ப முரண்விளங் தழிவே" என்பர் சந்திராலோகநூலார்! வடநூலார் இதனை விரோதாபாசாலங்காரமென்பர்.

இரண்டாவது அர்த்தம்:—முதல்வியே! நீ முதல்வனுக்கு இதழதிற் சோணையாகவும், நகிலத்தில் துங்கபத்திரையாகவும், கோப்பெருக்கெனும் பெருக்கில் சரச்சுவதியாகவும், பகுதிதோய்விலாச்சுவையில் விரஜையாக வும், தாமானதன்மையினலே கோதையாகவும் இன்பத்தை விளைப்பவராகு கின்றீர் என்றுமாம். இங்கு ஆயும் என்பதற்கு ஆகவும் என்று பொருள் கொள்க.

கருத்து:—பலபடியாலும் பர்த்தாவுக்குப் பரமாநந்தத்தை விளக்கிறீ ரென்பது.

அணி:—இப்படிப்பொருள்கொள்ளும்போது இப்பாட்டு விடயபேதத்தா லே ஒருவரே முதல்வியென்னும் ஒருபொருளினிடத்திற் சோணைமுதலிய பல பொருள்களை யாரோபித்திருத்தலாலே பலபடப்புனைவணியுமாம். இது பலபொருட்சொற்றொடரணியின் றுணைபெற்றுவந்திருக்கிறது. இதனிலக்க ணம் முன் சொல்லப்பட்டது. "பல்லோ ரொன்றிற் பல்லியல் பானும், அறி பல் பொருள்களை யாரோ பித்தலும், பின்னரும் விடய பேதங்க ளாற்பல், பொருள்களை யொருவரே புகட்டுத லும்மென, இருபா லாகும் பலபடப் புனைவே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சிலேடோத்தாபி தோல்லேகாலங்காரமென்பர்.

மூன்றவது அர்த்தம்:—முதல்வியே! நீ இயல்பிலே சூடிக்கொடுத்தநாய்ச் சியாராயிருந்தும் திருவதரத்திலே பெரியபிராட்டியாராகவும், திருமுலைத் தடங்களிலே நீளாதேவியாராகவும், வாக்கினது பிரவாகவிபவத்திலே வாகீ சுவரியாகவும், பிரகிருதி சம்பந்தமற்றதாயிருக்கிற பகவத்பத்திரசத்திலே விரஜாதேவியாராகவும் ஆகி, அழகியமணவாளனுக்கு ஆநந்தத்தை விளைக் கின்றவராகின்றீரென்றும் பொருள்கூறலாம்.

அணி:—இவ்வாறு பொருள்கொள்ளும்போது இப்பாட்டு, புகழ்பொருளை யுணர்த்தும் சோணை முதலியசொற்களாலே சோணநதி, துங்கபத்திராநதி, சரச்சுவதிநதி, விரஜாநதி, கோதாவரிநதி, நருமதாநதியென்று குறித்தறி தற்குத் தகுதியாகியபொருள் காணப்படுதலாலே குறிநிலையணியுமாம். "புகழ்பொரு ளுணர்த்தப் புகூஉஞ் சொற்களாற், கூர்ந்தறி பொருளைக் கூறல் குறிநிலை" என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் இதனை முத்திரா லங்காரமென்பர்.

சோணைமுதலிய சொற்கள் பெரியபிராட்டியார்முதலிய தேவிமார் களைக் குறிக்குமோவென்னிற் கூறுதும். சோணைவென்பதற்குச் செய்யாள்

என்பது பொருள்— "செய்யாள் திருமார் பினிற்சேர் திருமாலே" என்றும், "செய்யவ ளின்னகலஞ் சேம மெனக்கருதி" என்றும் அருளிச்செயல்களில் பெரியபிராட்டியாருக்குச் செய்யாள், செய்யவள் என்ற திருநாமம் வந்தன காண்க. நகிலத்து இணையில் துங்கபத்திரை என்பதற்கு நீளாதேவியா ரென்பது பொருள். இவரையே நப்பின்னைப்பிராட்டியாரென்பர். "மடப் பின்னை முலையணைவான் பொருவிடையே ழடர்த்துகந்த" என்றும், 'நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா' என்றும் அருளிச்செயல்களில், திருமகள்மார்பன் றிருவுள்ளமுகக்கும்படியான பெருமையும் பேரழகும் நப்பின்னைப்பிராட்டியார் திருமுலைத்தடங்களில் மிக்கிருத்தல் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் காண்க. "நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீசுப்த" மென்பர் பெரியாரும். பொன், பூமி முதலிய பொருள்களுக்கும் வாக்கு முதலியவைகளுக்கும் ஒவ்வொரு அதிதேவதையுண்டென்றும், அவ்வதி தேவதைகளே எம்பெருமானுடைய சக்திகளென்றும், சக்திகளெல்லாம் அந்தச் சர்வேச்சுரனுக்குத் தேவிமார்களென்றும் அகிலநிகமாகமாதிகளுஞ் சொல்லுதலாலே இங்குச் சொல்லப்பட்ட வாகீசுவரி, விரஜை என்பவர்களும் தேவிமாரேயென்பது திண்ணம். நாய்ச்சியார் எல்லாத்தேவிமார்களுடைய அம்சமாகவும் திருவவதரித்தருளியிருக்கின்றனரென்பதை, "பூமாது நில மடந்தை பொதுவர்குலக் கொழுந்தும், பூதலத்து ளொருதிருவாய்ப் பொலிந்தா ரென்றே, நாமாது புகழ்பரப்ப வில்லி புத்தூர் நயந்தவள்" என்னும் ஸ்ரீஆண்டாள்பிள்ளைத்தமிழ்வாக்கியம் விளக்குவது காண்க.

எடுத்துக்காட்டிய முரண்விளைந்தழிவணியும், பலபடப்புனைவணியும், குறிநிலையணியும், பல்பொருட்சொற்றொடரணியும்: திலமும் தண்டுலமுஞ் சேர்ந்திருந்தாற்போல இப்பாட்டிற் சேர்ந்துவிளங்குதலாலே சேர்வையணியாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது. (சு)

7. புவியுரு வாமுன் செவியெனப் புகலும்
புற்றினின் றுற்றவத் தவத்தோன்
கவிஞருக் கரசர்க் கரசெனப் புகழுங்
கௌரவ மெய்திந னெனினின்
செவியதாந் திருவாய் மலரினில் வருமித்
தேனுறழ் தருதிரு மொழிகள்
அவிருமன் பருக்கின் பளிப்பவா மென்ப
தன்னையே யென்னையே வியப்பே.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; புவி உருவாம் - பூமியின் வடிவமாகிய; உன் - தேவரீரது; செவியென - திருக்காதுகளென்று; புகலும் - சொல்லப்படுகிற; புற்றினின்று - வன்மீகத்திலிருந்து; உற்ற - தோன்றிய; அ தவத்தோன் - அந்த வான்மீகமுனிவன்; கவிஞருக்கரசர்க்கரசென - கவி சார்வபௌமனென்று; புகழும் - கொண்டாடப்படுகின்ற; கௌரவம் - கண்ணியத்தை; எய்தினனெனில் - அடைந்தானேயானல்; செவ்விய்தாம் - செந்நிறமுடையதாகிய (அல்லது அழகியதாகிய); திருவாய்மலரில் - சிறந்தமுகாரவிந்தத்திலிருந்து; வரு - பெருகிய; தேன் உறழ்தரும் - மகரந்தத்துக்கு ஒப்பான; இ திருமொழிகள் - இந்தத் திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்கள்; அவிரும் அன்பருக்கு - தேவரீர்பக்கத்துவிளங்குகின்ற திருவரங்கமன்னனுருக்கு; இன்பு அளிப்பவாமென்பது - மனமகிழ்ச்சியைச்செய்வனவாகுமென்றுசொல்லுவது; என்னேவியப்பு - என்ன அற்புதம் (ஒன்றுமில்லை) எ-று. ஏ - அசைகள்.

கருத்து:—தேவரீருடைய புவியுருவிற்குச் செவியென்றுசொல்லப்படுகிற புற்றினின்றுந்தோன்றிய ஒருமுனிவன் கவிசார்வபௌமனெனக் கொண்டாடப்படுங் கௌரவத்தைப்பெற்றுனென்றால் சாக்ஷாது தேவரீருடைய திருவாய்மலரினின்றுந் தோன்றிய பிரபந்தங்கள் திருவரங்கமன்னனுருடைய திருவுள்ளத்துக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைச்செய்வனவாகுமென்பதில் என்ன ஆச்சரியமென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—புவியுருவென்பது அதிட்டானமான பூமியை. புற்று, புவியின்செவியென்பது சுருதிப்பிரசித்தம். அகரச்சுட்டு புராணவக்தாக்களாகிய வியாச பராசராதிகளுக்கும் முற்பட்டவரென்பதைக் குறிக்கும். பிரசித்தியைக் குறிக்கின்றதென்றுங் கொள்ளலாம். கௌரவமெய்தியதாவது: வேதவேத்தியனை பரமபுருடன் சக்கிரவர்த்தித்திருமகனுகத் திருவவதரித்தருளியபொழுது வேதம் வான்மீகிமுனிவர துவாக்கிலிருந்து ஸ்ரீராமாயணரூபமாகத் திருவவதரித்ததென்றும் அதனைப் பெரியபெருமாள் திருவோலக்கங்குலையாதபடி ஒருவருமறியாமல் குசலவர்களருகிலிருந்து அசுவமேதமகாமண்டபத்திலே பிரீதியோடு கேட்டருளினரென்றும் பெருமையைப்பெற்றமையேயாம். செவ்வியது என்பது செவியது என இடைக்குறைந்தது. இதனைத் தேனுக்கடையாக்கி நாவிற்குமட்டுஞ் சுவையைவிளைத்து உட்கொண்டவுடன் மதிமயங்கச்செய்யும் பிராகிருதமான தேனைப்போலாது காதிற்கும் இனிமையை விளைத்து உட்கொண்டவுடன் மதிமயர்வொழிக்கும் அழகியதான தேனெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். இத்திருமொழிகளெனச் சுட்டியது சகலவேதாந்த சாரார்த்தத்தையும் சுருக்கமாக

விளக்கிக்காட்டுமவையாய்ப் பெண்களும் பேதைகளுங்கூட எளிதிலுணர்ந் துய்யுமாறு செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த செந்தமிழ்ப்பாடல்களாலே விளங்கு வனவாயிருக்கின்றனவென்று யாவருங் கொண்டாடும்படியான பிரசித்தியை யுடையனவென்று தோற்றுவிக்கைக்கு. உத்தமவர்ணத்தில் திருவவதரித்த வர்களாய், உபயவேதாந்தப்பிரவர்த்தகர்களாய், உயர்ந்த பத்தியையுடைய வர்களாயிருக்கிற அத்தியாபகர்கள் உபய பார்சுவங்களிலும் திருவோலக்க மாயிருந்து தேவரீர் திருவுள்ளமுவந்தருளும்படி அதிமதுரமாய்ச் சேவிக் கின்ற இந்தத் திருமொழிகளென்று அண்மைகுறிக்கின்றதென்றுங் கூற லாம். திருமொழிகளென்றது திருப்பாவை திருமொழி யென்ற இரண்டு பிரபந்தங்களையும். இதனை அடையடுத்த கருவியாகுபெயரென்ருவ: துபண்புத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயரென்ருவது கொள்க. வியப்பு என்னை யென்றது தேவரீர் தமப்பன்மார்களைப்போலே பெண்மையை யநுகரியாதே தாமானதன்மையாலே யனுபவித்த சிங்காரரச பரிதமாயிருப்பவைகளும் சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய பத்தழகோடுகூடியவைகளுமாயிருக்கிற தேவரீரருளிச்செய்த திவ்வியப்பிர பந்தங்கள் ரசிகசிரோரத்தினமாகிய திருவரங்கமன்னனுருக்கு இன்பம் பயப் பனவாக ஆகுதல் இயல்பேயாமென்றபடி.

இப்பாட்டும் செறிந்திசைக்குமிசையிலதாகத் தொடுக்கப்பட்டிருத்த லின் ஐந்தாவதுபாட்டைப்போலவே ஒழுகிசையென்னுங் குணமுடையதாம்.

அணி:—புற்றினின்றுற்ற, அரசர்க்கரசன், எனினின், தருதிரு, அன் பருக்கின்ப, அன்னையே என்னையே: இவற்றில் வழியெதுகை யென்னுஞ் சொல்லணியுள்ளன காண்க. நாய்ச்சியாரது புவியுருவிற்குச் செவியுருவாகச் சொல்லப்படும் புற்றினின்றுண்டாகிய அம்முனிவன் கவிசார்வபௌம னென்று கொண்டாடும்படியானுனெனில், அவரது திருவாய்மலரிலிருந்து நேரேதோன்றிய செவ்விய மதுரஞ்சேர்ந்த நற்பொருளிற்சீரிய திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் மற்றைய அருளிச்செயலெல்லாவற்றிலும் மேன்மையதாய்த் திருவரங்கமன்னுரது திருவுள்ளத்துக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை விளைக்கு மென்பதில் என்ன ஆச்சரியமென்று கைமுதிகநியாயா நுசாரமாகப் பொரு ளமைந்திருத்தலின் இப்பாட்டுத் தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். இந்த நியாயத்தைத் தண்டாபூபிகாநியாயமென்றும், கிம்புநர்நியாயமென் றுஞ் சொல்லுப. "பொருளொன் றுரைக்கத் தண்டா பூபிகை, வழக்கான் மற்றெரு வண்பொரு டோன்றல், தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பே றணியே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் காவ்யார்த்தா பத்தியலங்காரமென்பர். (எ)

8. அனுபவித் திடநின் னன்பனை யுனைப்போ
லன்னையே யுன்னுடை முன்னோர்தம்
புனிதபத் தியினை யிரத்திய தாகப்
புத்திசெய் துற்றிடும் பிரிவில்
துனிதவிர் புணர்விற் றோன்றிய வற்றைச்
சொலும்பல துறைத்தொடர் புகளால்
மனதினை யின்பச் சுவைமய மாக
வனைதரு கின்றன ரன்றே.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; உன்னுடைமுன்னோர் - தேவரீர் திருத்தமப்பன்மார்களாகிய பட்டநாத பராங்குச பரகாலாதிகள்; நின் அன்பனை - தேவரீருடைய அழகியமணவாளனை; உனைப்போல் - தேவரீரைப்போல்; அநுபவித்திட - இன்பநுகரவேண்டுமென்று; தம் புனிதபத்தியினை - தமது சுத்த சாத்விகமயமான பத்தியை; இரத்தியதாக - அநுராகமாக; புத்திசெய்து - பாவித்து; உற்றிடும் - அவசியமான சில காரணங்களா லேற்படுகிற. பிரிவில் - விரகவேதனையையடைந்திருக்கும் பொழுதினும்; துனிதவிர் - (பிரிவினிலுண்டாகிய) துன்பத்தைப் போக்குகின்ற; புணர்வில் - சங்கமகாலத்தினும்; தோன்றியவற்றை - தமக்குண்டான துன்பத்தையும் இன்பத்தையும்; சொலும் பல வினைத்தொடர்புகளால் - எடுத்துரைக்கின்ற அநேகவிதமான அகப்பொருட்டுறைகளமைந்த பாசுரங்களாலே; மனதினை - அழகியமணவாளனது திருவுள்ளத்தை; இன்பச்சுவைமயமாக - சிங்காரரசபரிதமாக; வனைதருகின்றனர் - அலங்கரிக்கின்றார்கள்; அன்றே - அல்லவா (இவ்விடயம் தேவரீருக்கும் தெரிந்ததே) எ-று.

கருத்து:—தேவரீரைப்போலே தேவரீர் தமப்பன்மார்களாகிய ஆழ்வார்களும் தேவரீர் பிரியதமனாகிய திருவரங்கமன்னனுரையநுபவிக்கைக்குப் பெண்தன்மையை யநுகரித்துத் தமது பக்தியை ரக்தியாகப்பாவித்து விரக சங்கம காலங்களிலுண்டாகிய துன்பத்தையும் இன்பத்தையும், பலவகைப் பட்ட அகப்பொருட்டுறைகளாக அமைத்துப் பாசுரமிட்டே அவ்வழகியமணவாளன் திருவுள்ளத்தை இன்பச்சுவைமயமாகச்செய்தார்களெனில், தேவரீர் தாமான தன்மையினாலே அநுபவித்தவைகளையமைத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்கள் அவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்தபிரபந்தங்களைக் காட்டிலும் மேலாகி யெம்பெருமானை மகிழ்விக்குமென்பதில் இறும்பூதென்னையோ வென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—பிரிவிற்ரேன்றும் அவத்தையின்வகைகளை விப்பிரலம்பசிங்காரமென்றும், புணர்விற்ரேன்றும் அவத்தாபேதங்களைச் சம்போக சிங்காரமென்றும் வடநூலார் கூறுப. அவற்றுள் முன்னது, கல்வி செல்வம் முதலியகருதி நாயகன்பிரிவுற்றகாலத்தில் தம்மில் நிகழ்வனவாகிய வேதனைகளை அந்நாயகனுக்குச்சொல்லும்படி சுகம் பிகம் முதலியவற்றைத் தூதுவிடுதன்முதலியவைகளாம். பின்னது நாயகன்கூடியகாலத்து அவனை முன்னிலையாக்கி உமதுபிரிவில் எவைகள் மிக்கதுன்பத்தைவிளைத்தனவோ அந்த இந்து மந்தமாருதாதிகள் இப்பொழுது மிக்க இன்பம்விளைக்கின்றன வென்பது போல்வனவாம். பிரிவு, ஒருவழித்தணத்தல் வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல் எனக் களவிலும், பரத்தையிற்பிரிவு ஓதற்பிரிவு, காவற்பிரிவு, தூதிற்பிரிவு, துணைவயிற்பிரிவு, பொருள்வயிற்பிரிவு எனக் கற்பிலும் வருவனவாம். புணர்ச்சி, இயற்கைப்புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டம் பாங்கியிற்கூட்டம் எனக் களவிலும், குரவரிற்புணர்ச்சி வாயிற்கூட்டம் எனக் கற்பினும் வருவனவாம். இதில் முன்னது வதுவையானபின் னிகழ்வது. பின்னது தலைவியின் ஊடலைப் பாணன், பாடினி முதலிய வாயில்களாற் றீர்த்துக் கூடுவது. இவ்விரண்டினும் ஒவ்வொன்றிற்கும் பலதுறைகளுண்டு. ஆகமொத்தம் துறைகள் ஐந்திணைக்கோவைகளில் நானூறுமுதல் ஐந்நூறுவரை காணப்படுகின்றன.

இது முற்கூறியபடி குறிப்பாக (அருத்தாபத்தியாக) ஒரு பொருள் தருதலாலே (ஆறுவதுபாட்டைப்போல) உதாரமென்னும் குணத்தின் பாற்படும்; இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

இப்பாட்டும் ஏழாவதுபாட்டுப்போலவே அருத்தாபத்தியாற் பொருள் தோன்றுதலாலே தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். (அ)

9. விண்டுசித்தமு னிவர்தர லானும்
மேவிய நிலவுல கெல்லாம்
கொண்டுவந் துய்ய நிலவிடு மமுதங்
கொடுத்திடும் வாய்மையி னானும்
மண்டுவெப் பொழித்த லானுமற் றெருவாண்
மதிநிக ரன்னையே நின்னைப்
பண்டுபாற் கடல்வந் தவளுடன் பிறப்பாம்
பாவையென் றறிவரா னல்லோர்.

பதவுரை:—விண்டுசித்தமுன் இவர்தரலானும் - (1) எம்பெருமானது திருவுள்ளத்திலே முன்பு தோன்றி விளங்குதலாலும்; (விண்டுசித்தமுனிவர் தரலானும்-) (2) பெரியாழ்வார் தம் திருமகளாராகப் பெற்றிடுதலாலும்; மேவிய நிலவுலகெல்லாம் - (1) பொருந்திய நிலவுலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம்; (2) யாவரும் விரும்பும்படி விளங்குகின்ற பெரியோர்களெல்லாம்; கொண்டு உவந்து உய்ய - (1) ஏற்று இன்பமடைந்துபிழைக்க; (2) குருமுகமாக அத்தியயனம்பண்ணி ஆநந்தமெய்தி நன்குவாழ; நிலவு இடும் அமுதம் - (1) சந்திரிகையைச்செய்கின்ற அமுதகிரணத்தை; (நிலவிடுமமுதம் -) (2) எங்கும் விளங்குகின்ற அமிர்தத்துக்கு ஒப்பான இனிமைவாய்ந்த திருப்பாவை முதலிய திவ்யப்பிரபந்தங்களை; கொடுத்திடும் வாய்மையினானும்- (1) தருகின்ற உண்மையுடைமையாலும்; (2) அருளியசாமர்த்தியத்தினாலும்; மண்டுவெப்பு ஒழித்தலானும் - (1) (வெய்யில் முதலியவற்றாலுண்டாகிய) மிக்க வெப்பத்தையெல்லாம் போக்குதலாலும்; (2) நெருங்குகின்ற தாபத்திரயங்களையும் போக்கியருளுதலாலும்; மற்றொரு மதிநிகர் - வேறொரு அமுதகிரணனைப்போன்ற; அன்னையே - தாயே!; நின்னை - தேவரீரை; விண்டுசித்தமுன் இவர்தரலானும் எம்பெருமானது திருமார்பில் இறையும் அகலகில்லாது விளங்கிக்கொண்டிருத்தலாலும்; மேவிய நிலவுலகெல்லாம் - தம்மையடைந்த லீலாவிபூதியிலுள்ளாரெல்லாரும்; கொண்டு உவந்து உய்ய- பெற்று மகிழ்ந்து வாழ; நிலவிடும் அமுதம் கொடுத்திடும் வாய்மையினானும்- திவ்வியதேஜோமயமாய்விளங்குகின்ற பரந்தாமத்தைத் தந்தருளுஞ் சொல் வன்மையுடைமையாலும்; மண்டுவெப்பு ஒழித்தலானும் - (மகாபராதிகள் விடயத்திலே யெம்பெருமானுக்கு) மிகுகின்ற சீற்றத்தை மாற்றுதலாலும்; பண்டு - அமுதமதனகாலத்து; பாற்கடல் - பயோததியில்; வந்தவள் - திருவவதரித்தருளியவராகிய பெரியபிராட்டியாருக்கு; உடன்பிறப்பாம் பாவையென்று - (1) கூடத்திருவவதரித்தவராகிய (சகோதரியாகிய) திருமகளாரென்று; (2) சமானமாகிய உத்தமியாரென்று; நல்லோர்-பரமசாதுக்கள்; அறிவர் - (எக்காலத்தும்) அறிந்துகொள்ளுகிறார்கள் எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து:—தேவரீரை அடியேன்மாத்திரமன்று, பரமபாகவதர்களாகிய சாதுக்களும் பெரியபிராட்டியாருக்குச் சமானமான அழகு, குணம், சீலமுமுடையீரென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றனரென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—சந்திரபரமாகப் பொருள்கொள்ளும்போது சித்தமுன் என்பதைச் சித்தத்தில் முன்பு என விரித்து ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகவும், பெரியபிராட்டியார்பரமாகப் பொருள்கொள்ளும்போது ஏழாம்வேற்றுமை விரியாகவும் கொள்க. இங்கு முன் ஏழாம்

வேற்றுமையுருபு. சித்தமென்பது இதயத்தையன்றி நெஞ்சென்பதுபோலத் தானியாகுபெயராய் மார்பையும் குறிக்குமென்க. மேவிய என்பதைப் பெய ரெச்சமாகக்கொண்டு முதலில் பொருந்தியவென்றும், இறுதியில் அடைந்த வென்றும், இடையில் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமாகக்கொண்டு விரும் பும்படியென்றும் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. சந்திரபரமாகப் பொருள் கொள்கையில் நிலவு இடும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கூறுக. அமுதம் என் பது காரியவாகுபெயராய்க் கிரணத்தையும், உவமையாகுபெயராய்த் திவ் யப்பிரபந்தத்தையும், இயல்பானே பரந்தாமத்தையும் குறித்தது. வாய்மை யென்பது - உண்மை, வன்மை, சொல் என்னும் பலபொருள்தருஞ்சொல். இங்கு வன்மையாவது: சத்திய சங்கற்பனுகிய வெம்பெருமானது குளிர்ந்த திருவுள்ளத்திலே சீற்றம்பிறவாதபடிசெய்கின்ற சாமர்த்தியாதிசயம். சொல்லாவது: சுதந்திரனுய்ச்சேதநர்களை அவரவர்கள்செய்துள்ள அபராதங் களுக்குத் தக்கபடி தண்டிக்கப் பிரயத்தனப்படுகிற சர்வேச்சுரன் அவ்வாறு செய்யாது பொறுத்தருளும்படிசெய்யவல்ல இன்சொல். இதனைச் சாத்வ வாதமென்ப. வெப்பு என்பதற்கு இங்கு வெம்மை, வருத்தம், கோபம் என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. வெயில் முதலியவைகள் நெருப்பு, மின்னல், விடம் என்பனவாம். தாபத்திரயமாவது: ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌதிகமென்பனவாம். இவற்றுள் முதலது: தன்னுல்வருது; அதாவது.- பலவகையுடற்பிணிகளாலும், மனவருத்தத்தாலும் வருவனவாம். இரண்டா வது: இடி மின்னல் முதலியவற்றால் வருவனவாம். மூன்ருவது: புலி, கரடி, பாம்பு முதலிய துஷ்டஜந்துக்களால் வருவனவாம். பூமண்டலத்துக் குண்டாகும் வெப்பங்களெல்லாம் சந்திரனுடைய அமுதகிரணங்களாலே தணிகின்றனவென்பதை, "மண்டலம்பயி லுரகர்பே ருயிர்ப்பினுன் மயங்கி, மண்டலம்பொர வருந்திய பெருந்துயர் மாற, மண்டலந்தனை நிழலெனு மரபினுற் றனது, மண்டலம்பொழி யமுதின்மெய் குளிரவே வைத்தோன்" என்னும் பாரதப்பாடலுணர்த்த லோர்க. மண்டுவெப்பென்றதற்கு, சாப ராதிகள்விடயத்தில் மிகுகின்ற கோபமென்று பொருள்கொள்ளலாயிற்று. பாவை - உவமையாகுபெயர். திருப்பாற்கடலிற் றோன்றியதனுலே சந்திர னைப்பெரியபிராட்டியாருக்குச் சகோதரனுகச்சொல்வதுபோலே சிலேடையி னுலே சந்திரனுகச்சொல்லப்படுகிறநாய்ச்சியாரைச் சகோதரியாகச் சொல்லி யிருக்கிறது. ஞாதி, பந்து, சோதர சப்தங்களை வடநூலார் உவமவுருபாகக் கொண்டாள்வர்.

இப்பாட்டு, நெடிலும், ஒற்றடுத்தும் அடாமலும் வரும் வல்லினமும் வந்து நெகிழிசையின்றியிருத்தலாற் சேறிவு என்னுங் குணவணியாகும்.

இதனிலக்கணம் முதற்பாட்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நெகிழிசை யாவது: வல்லினம்வராது மற்றையஇனங்கள் பெரும்பாலும் வருதலையுடையது.

அணி:—நிலவுலகு, அன்னை, நின்னை: இவை வழியெதுகை யென்னும் சொல்லணியாம். இப்பாட்டுச் சிலேடையுவமையணி; "இருபொருட் கொப்புமை யியம்புவ துவமை" என்பர் சந்திராலோகநூலார். "அற்புதஞ் சிலேடை யதிசயம் விரோதம், ஒப்புமைக் கூட்டந் தற்குறிப் பேற்றம், விலக்கே யேதுவென வேண்டவும் படுமே" எனத் தண்டியாசிரியர்கூறியபடி இது சிலேடையுவமையெனப்பட்டது. (௯)

10. கோதைநின் கோதை விரைகமழ் நலனுர்
கோதையைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத்
தாதையோ வெனினின் றுதிசிறி தான்வ
சமாமிறை யவனிட மிருந்து
காதினுக் கமுதாந் துதிபல நூறு
களாலுமுன் னம்மடை யாத
மேதகும் பதவிக் குத்தகு தியதாம்
வியனருண் மேயின னன்றே.

பதவுரை:—கோதை - நாய்ச்சியாரே!; நின்கோதை விரைகமழ்நலனுர் கோதையைக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்து – தேவரீரது திருக்குழற்கற்றையின் பரிமளம் கமழ்தலாலே இன்பம்பொருந்திய திருமாலையைக்கொண்டுபோய்ச் சமர்ப்பித்து; தாதையோவெனில் - தேவரீர் திருத்தமப்பனுரோவென்றால்; நின்துதிசிறிதான் - தேவரீருடையதோத்திரலேசத்தினுலே; வசமாம் இறையவனிடமிருந்து - வசியனுகிய பகவானினின்றும்; காதினுக்கு அமுதாம் - கர்ணமிருதமாயிருக்கிற; துதி பலநூறுகளாலும்-அநேகசதந்தோத்திரங்களாலும்; முன்னம் அடையாத - முன்புபெறுத; மேதகும்பதவிக்குத்தகுதியதாம் - மகத்தரபதத்துக் கநுகுணமாகிய; வியனருள் - மேலான அநுக்கிரகத்தை; மேயினன் - அடைந்தனன்; அன்றே - அல்லவா எ-று. அன்று ஏ அசைகளுமாகும்

கருத்து:—தேவரீருடைய திருத்தமப்பனருங்கூட உமது தோத்திரலேசத்தாலே சர்வசுவாதீனனுயிருக்கிற பகவானிடத்திலிருந்து கர்ணமிர்தமாயிருக்கிற துதிசதங்களாலேயும் முன்படையப்பெறுததாயிருக்கிற பெரியாழ்வாரென்னும் பதவிக்குத் தகுதியாகிய பிரசாதத்தைத் தேவரீர் திருக்குழற்கற்றையிற் சூட்டி வாசமூட்டிக்கொடுத்த திருமாலையைக்கொண்டு

போய்ச்சமர்ப்பித்துப் பெற்றனரென்றால் அடியேனையனையார் யாருடைய புருஷகாரபலத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பார்கள். இது தேவரீருக்குத் தெரியாத விடயமன்றே! என்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—கோதை:அண்மைவிளி. நின் துதி - நின்விடயமான துதி; நின்னாற்செய்யப்பட்டதுதியென்றுமாம். நலனூர்தல் - திருவுள்ளத்து இரம்மியமாயிருத்தல். கோதைமூன்றில் முதலது திருநாமம், இரண்டாவது திருக்குழற்கற்றை, மூன்றாவது திருமாலை. நின் என்பதைத் தாதையோடுங் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. இறையவன் - துட்டநிக்கிரக சிட்ட பரிபாலனஞ்செய்பவன். மேதகும் பதவி - பகவத்விடயத்தில் பொங்கு பரிவாலே வந்த பெரியாழ்வாரென்னும் பதவி. தகுதியாம் வியனருள் - அநுகுணமான பிரசாதம்; அதாவது: நித்யசூரிகளும்வந்திக்கத்தக்க மாமனாராக் கொள்கை; மேதகுபதவியாவது: உண்டிராக்கிடக்கும்போது முடலுக்கே கரைந்துநையும் சம்சாரிசேதனரைக்காட்டிலும், செய்தவமுடைய இருடிகள் உயர்ந்தவராவர்; அத்தவமகிமையாலே ஆன்மஞானம் கைவந்த பரம விருடியர் நனியுயர்ந்தவராவர்; அவர்களைக்காட்டிலும் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் நனிதவவுயர்ந்தவராவர்; அவர்களைக்காட்டிலும் பொங்கும்பரிவாலே தன்னன்மையைப்பேணாதே எம்பெருமானுக்குப் பல்லாண்டுபாடிய பெரியாழ்வார் உயர்வறவுயர்ந்தவராவர்;—இதுவேயாம்.

இப்பாட்டு, மூவினமும் விரவிவரத்தொடுக்கப்பட்டிருத்தலிற் சமநிலையென்னுங் குணவணியாம். இதனிலக்கணம் நாலாவதுபாட்டில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. (௧௦)

11. தெக்கண திக்கும் பக்குவ மாநற்
செய்கையா லேயுநின் பிறப்பால்
திக்கனைத் தினுக்கு முத்தர மாகிச்
சிறந்ததத் திகைதனி லேயே
மிக்கசீர்க் கோதா யறிதுயி லமரும்
வியனரங் கமன்னவ னுலும்
தக்கதா கியநன் மதிப்பொடு கடைக்கண்
சந்ததம் வைத்திடப் படுமால்.

பதவுரை:—மிக்கசீர்க்கோதாய் - (தேவிமாராவார் பலரினும்) மேலான சிறப்புவாய்ந்த சூடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியாரே!; தெக்கணதிக்கும் - தென் திசையும்; பக்குவம் ஆம் நற் செய்கையால் - பலோன்முகமான புண்ணியத் தாலே; ஏயும் - லபித்ததாகிய. நின்பிறப்பால்-தேவரீர் திருவவதாரத்தாலே;

திக்கனைத்தினுக்கும் - திசைகளெல்லாவற்றிற்கும்; உத்தரமாகி - (1) வட திசையாகி; (2) மேலானதாகி; சிறந்தது - சிறப்புற்றது; அத் திசைதனிலேயே - அந்தத் தென்திசையிலேதானே; அறிதுயிலமரும் - யோகநித்திரை செய்தருளுகின்ற; வியன் - பெருமைபெற்ற; அரங்கமன்னவனாலும் - ஸ்ரீரங்க ராஜனாலேயும்; தக்கது ஆகிய நன்மதிப்பொடு - தகுதியான வெகுமானத்தோடு; சந்ததம் - எப்பொழுதும்; கடைக்கண் வைத்திடப்படும் - கடாக்ஷிக்கப்படும். எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து:—தேவரீர் திருவவதரித்தருளுவதற் கிடமாயிருந்ததொரு சம்பந்தத்தாலே அசேதநமான தெற்குத்திக்கும் சர்வோத்தரமாக ஆகியதுமன்றி அறிதுயிலமர்ந்தருளுகின்ற அழகியமணவாளனது கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்குப் பாத்திரமாக ஆகுமேயானால் தேவரீர் திருவடிசம்பந்தம்பெற்ற அடியேன் சர்வோத்கிருஷ்டனாகி, பகவத்கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்கும் யோக்கியனாக ஆவேனென்பதற் கென்னகுறை (ஒன்றுமில்லை) என்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—தெக்கணம் என்பது தட்சிணவென்னும் வடசொல்லின் றிரிவு. பக்குவமாம் நற்செய்கையென்றது பலோன்முகமான புண்ணிய விசேடத்தை. இங்குப் பக்குவமா நற்செய்கையென்றது பிராட்டியாருடைய நிர்ஹேதுக பரமகிருபையை. நின்பிறப்பால் என்பதற்குத் தேவரீர் திருவவதரித்தருளுவதற்கிடமாயிருத்தலாகிய ஒரு சம்பந்தமாத்திரத்தாலே யென்று பொருள் விரிக்கப்பட்டது. உத்தரம் - வடதிசை; மேன்மையுமாம். மிக்கசீர்க்கோதாய் என்றது, தன்னடியார்களைச் சர்வேசுவரனனுக்கிரகத்திற் கருகராம்படி செய்தருளுவதில் புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியாரைக் காட்டிலும் சிறப்புவாய்ந்தவராதலானே.

இப்பாட்டு,வல்லினவெழுத்துக்களேமிகுந் திறுக்கமுடையதாக இருத்தலாலும், பல வழியெதுகையமைந்திருத்தலாலும் முதற்பாட்டைப்போலச் சேறிவு என்னுங் குணவணியதாம். வெளிப்படையாகத்தோன்றும் பொருளேயன்றிக் குறிப்பினாலும் ஒருபொருடோன்றுதலாலே ஆறுவதுபாட்டைப்போல உதாரமென்னுங் குணவணியையுடையதுமாம். இவற்றினிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டன.

அணி:-தெக்கண திக்கும்பக்குவம்: வழியெதுகையென்னுஞ்சொல்லணி. தெக்கணதிக்குத் திக்கனைத்தினுக்கு முத்தரமாகிச் சிறந்ததென்னுமிடத்து

முரண்விளைந்தழிவணியாம்; வெளிப்படையாகத்தோன்றும் பொருளன்றிக் குறிப்பினுல் வேறொருபொருள் சிறப்புப்படத் தோன்றுதலாலே இப்பாட்டு, தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். தெக்கணதிக்கு உத்தரமாகிச் சிறந்ததென்பதையும், அத்திக்கு அறிதுயிலமர்ந்தருள்கின்ற அரங்கநாயகனும் அநவரதமும் பகுமானபூர்வகமாகக் கடாக்ஷிக்கப்படுகிறதென்பதையும் சாதிக்கிறதற்கு நாய்ச்சியாரது திருவவதாரரூபபதார்த்தம் ஹேதுவாக்கப்பட்டிருத்தலாலே இப்பாட்டுப் பதப்பொருட்செய்யுட்குறியணியாம். இவற்றினிலக்கணமெல்லாம் முன்னமே சொல்லப்பட்டன. அறிதுயிலமர்ந்தருளும் அரங்கமன்னனுராலும் சந்ததம் கடைக்கண்வைக்கப்படுமென்னுமிடத்துத் துயிலமர்ந்தருளுதலாகிய தடையுளதாகவும் கடாக்ஷிப்பதாகிய காரியம்பிறத்தல் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் மூன்ருவது பிறிதாராய்ச்சியணியுமாம். இவ்வாறு பல அலங்காரங்களமைந்திருத்தலாலே சேர்வையணியுமாம்.

12. கோதையே கோதா வரிநின்றன் பெயரின்
கூட்டத்தி னுலிந்த வுலகைப்
போதவும் புனலாற் புனிதம தாகப்
புரிந்திடும் புகலுமெந் நதியில்
மேதகுங் கங்கை யாதிய வாகும்
வியன்னதி பலவும்வந் துவந்தே
ஓதிடும் பருவத் துறைதலா லென்றும்
முயர்புண்ய நதிகளா யினவால்.

பதவுரை:—கோதையே - நாய்ச்சியாரே; கோதாவரி - கோதாவரியென்னும் நதியானது. நின்றன்பெயரின் கூட்டத்தினுல் - தேவரீருடைய திருநாமசம்பந்தமாத்திரத்தாலே; இந்தவுலகை - இச்சகத்தை; போதவும் - மிகவும்; புனலால் - தன்னுடைய தீர்த்தத்தினுலே; புனிதமது ஆகப் புரிந்திடும் - பரிசுத்தமாகும்படிசெய்யும்; புகலும் எந்நதியில் - சொல்லப்பட்டயாதொரு கோதாவரிநதியில்; மேதகும் - மேன்மையாகிய; கங்கையாதியவாகும் வியன் நதிபலவும் - பாகீரதிமுதலியவைகளாகிய மகிமைவாய்ந்த நதிகள் பலவும்; ஓதிடும் பருவத்து - மேளாவென்று சொல்லப்படும் சமயங்கடோறும்; வந்துவந்து-சேர்ந்துசேர்ந்து; (வந்து உவந்து என்றுமாம்); உறைதலால் - தங்குதலாலே; என்றும் - எக்காலமும்; உயர் புண்ணிய நதிகளாயின - (தம்மில் வந்து நீராடுபவர்களையெல்லாம்) புனிதவான்களாகச் செய்யும் மேலான நதிகளாயின. எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—கோதாய்! தேவரீர்திருநாமசம்பந்தமாத்திரத்தாலேயே கோதாவரியென்னும் நதியானது தன்னுடைய தீர்த்தத்தினாலே இம்மண்ணுலகத்தைப் பரமபாவனமாகச்செய்கின்றது. இதுமாத்திரமோ! கங்கை யமுனை முதலிய மகாநதிகளும் யாதொரு கோதாவரிநதியில் பருவகாலங்கடோறும் வந்துவந்து தங்குதலாலேயே தம்மில்வந்து நீராடுகின்றவர்களை யெல்லாம் நெடுங்காலமாகப் புனிதவான்களாகச் செய்யவல்லமையுடையவைகளாயினவெனில், தேவரீர் திருவடிசம்பந்தம்பெற்றிருப்பதாலேயே அடியேன் மிகவும் இவ்வுலகத்துள்ளார்க் குபகாரியாயிருக்கிறேன் என்பதற்கும் அடியேனை யடுத்தவர்களும் அவ்வாறு ஆயிருக்கிறார்களென்பதற்கும் ஆட்சேபமென்னையென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—கோதாவரிநதிக்கும் கோதையென்னும் பெயருண்மை காண்க. கோதையென்னும் தேவரீர் திருநாமமாகிய இரண்டு அக்கரங்களைக் கோதாவரிநதி முதலிற் கொண்டிருக்கிற ஒரு சம்பந்தமாத்திரையானே யென்றுஞ் சொல்லலாம்.

பருவமாவது: பன்னிரண்டுவருடத்துக்கு ஒருதடவை, கும்பகோணத்திற் கொண்டாடப்படும் மகாமகம்போலப் பஞ்சவடிக்கும் நாசிகைக்கும் மத்தியிலுள்ள கோதாவரிநதியில் ஆடிமீ முதல் ஒருவருடம் மேளாவென்னும் உற்சவங் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது (அந்தப்பருவகாலங்களில் கங்கைமுதலிய நதிகளெல்லாம் அந்தவிடத்திற் போயிருந்து பரிசுத்திபெறுகின்றனவென்பது புராணவரலாறு); இந்த உற்சவசமயமாம். வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறுகாலங்களில் மேளாவென்னும் உற்சவம் நடந்துகொண்டுவருகிறது.

மேற்கூறியபடி குறிப்பினுல் மற்றொருபொருடோன்றுதலாலே இப்பாட்டு, முற்பாட்டுப்போல உதாரமென்னுங் குணவணியதாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

அணி:—இப்பாட்டும் முற்கூறியபடி அருத்தாபத்தியாற் பொருடருதலாலே தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். கோதாவரிக்கு இயல்பாகவே யுளதாகிய மகிமைக்குக் கோதாவென்னும் நாமசம்பந்தத்தை யேதுவாகச் சம்பாவித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியுமாம். இவற்றின் இலக்கணங்கள் முன்னே சொல்லப்பட்டன. (கஉ)

13. மல்லிநா டாளும் மெல்லிய னினக்கு
வலியரா வயிற்றுயில் பயில்வோன்
சொல்லுமா சுகமா விரதமே வியவன்
றொல்லையம் புமான்சுயம் வரத்தில்
வல்லவ ஞனு னெங்ஙனென் றென்றும்
மருவுதோ ழியர்சொலு நகைப்புப்
புல்லிய மொழிகள் நின்பெருங் காதல்
போதவுந் தகுமெனல் புகலும்.

பதவுரை:— மல்லிநாடு ஆளும் மெல்லியல் - திருமல்லிவளநாட்டைப் பரிபாலித்தருளும் மிருதுவான சுபாவமுடையீர்; நினக்கு - உமக்கு; வலியராவயில் துயில்பயில்வோன் - வலிய பாம்பின்மீது எப்பொழுதும் நித்திரை செய்துகொண்டிருப்பவன்; எங்ஙன்-எப்படி; சுயம்வரத்தில்-நீயாகவே வரித்துக்கொள்ளுங் கல்யாணத்திலே; வல்லவன் ஆனுன் - பதியாக ஆயினுன்; சொல்லும் - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும்; ஆசுகம் ஆ - பட்சியாகிய; இரதம் மேயவன் - தேரையுடையவன் (வாகனத்தையுடையவன்); [ஏயவன் என்று பிரித்தாலும் பொருள் இதுவே]; எங்ஙனம் சுயம்வரத்தில் வல்லவனுனன்; தொல்லையம்புமான்-புராணபுருஷன் (மிகவும் வயோதிகன்), எங்ஙனம் சுயம் வரத்தில் வல்லவனுனன்; என்று என்றும் மருவுதோழியர்-என எக்காலமும் பிரியாத உயிர்த்தோழியர்கள்; சொலும் - சொல்லுகின்ற; நகைப்புப்புல்லிய மொழிகள் - பரிகாசத்தைப்பொருந்திய வார்த்தைகள்; நின் பெருங்காதல் - தேவரீருடைய பிரணயம்; போதவும் - மிகவும்; தகுமெனல் - உசிதமான தென்பதை; புகலும் - சொல்லுவனவாகும் எ-று.

கருத்து:—சீரசௌக்கியங்களையெல்லாம் அனுபவித்தற்குத் தகுதியான சகல சம்பத்துக்களையும் இளமைப்பருவத்தையுமுடைய உனக்கு அதற்குநேரே விரோதமான வறுமையைக்குறிக்கும் பாம்பைப் படுக்கையாகவுடையவன், பட்சியை வாகனமாகவுடையவன், முதுமைப்பருவத்தையுடையவன் நீயே தேடிக்கொண்ட மணவாளனுகிய தெவ்வாறு என்று தோழியர்சொல்லும் பரிகாசவார்த்தைகள், அநந்தசாயித்வமும், கருடவாகனத்துவமுமாகிய சர்வாதிகத்வலட்சணத்தையும், அகில ஜகத் ஜன்மாதி காரணத்வத்தையுமுடைய திருத்தக்கசெல்வரான திருவரங்கமன்னனுரை அழகியமணவாளனுக வரித்த நின் பெருங்காதல் மிகவும் தகுதியானதே யென்று தோத்திரமாக அமைந்தது என்பது. இங்ஙனேயன்றிப் பிறப்பே

காரணமாகப் பெரும்பகைமைபெற்றிருக்கிற பாம்பையும் கருடனையும் பகையில்லாமல் ஓரிடத்தில் நேசமாக வாழும்படி அவைகளை அடிமைகொண்டருளும் அகடிதகடனசாமர்த்தியத்தையும், அகிலபுவனஜன்மாதிகளுக்கு அகிலகாரணமாகவிருக்கையும் உடைய திருவரங்கமன்னனுரை நினக்குச் சுயம்வரபதியாகக்கொண்ட நின் பெருங்காதல் மிகுதியும் தகுதியானதேயென்று ஸ்தோத்திரமாக அமைந்ததென்பதுமாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—மல்லிநாடு என்றது வராகக்ஷேத்திரத்தை. இதிலுள்ள வடேச்சுரபுரம் என்னும் புராதனநகரத்தை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்று புதுப்பெயரெய்தும்படி ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்த வில்லியென்னும் வேடராஜனுடைய தாயாகிய மல்லியென்பவளா லாளப்பட்டதாலே இது மல்லிநாடாயிற்று. ஆளும் என்றதினால் ஆளுகைக்குரிய ஞானசக்தியாதிகளாகிய ஆத்மகுணங்களும் மெல்லியலென்றதனாலே, சௌகுமார்யம், சௌந்தர்யம் முதலிய விக்கிரககுணங்களும் சொல்லப்பட்டன. பரிகாசமொழிகளாகக் கொள்ளும்போது முதலாவதற்கு, ஒருவரும் அருகிற்சென்று கூடுதற்குங் கூடாததாயிருக்கிற கொடிய விடத்தோடு கோபத்தையுங்கொண்டு கோளிழைக்கும்வன்மையையுடைய பையுடைநாகத்தைப் படுக்கையாகக்கொண்டதன்மேலே எப்பொழுதும் படுத்துறங்குகின்றவனென்றும், இரண்டாவதற்கு, மெல்லிய சிறைகளையும் கடிய வேகத்தையும் உடையதாய் ஆகாயத்திலே அலைந்துகொண்டுதிரிகிற ஒரு பட்சியைச் சிறந்தவாகனமாகவுடையவனென்றும், மூன்றாவதற்கு அளவிடமுடியாத வயதினையுடைய கிழவனென்றும் பொருள்கொள்க. ஸ்தோத்திரமாகக்கொள்ளும்போது முதலதற்கு எவ்விடத்திலும், எக்காலத்திலும், எல்லாக் குற்றேவல்களையும் அததற்குரிய வுருவமுடையனுய்ச் செய் தாநந்திக்கும் வல்லமையையுடைய அரவரசப் பெருஞ்சோதியென்னும் வெண்மை, மென்மை, மன்றல், வனப்பு, தண்மையென்னும் ஐந்திலக்கணங்களோடுங்கூடிய அகன்றுயர்ந்துள்ள பரியங்கத்திலே பள்ளிகொண்டருள்பவனென்றும், இரண்டாவதற்கு அநுகூலர்களை ரக்ஷித்தருளுகிறதற்கும், பிரதிகூலர்களைச் சிக்ஷித்தருள்கிறதற்கும், சகாயமாய்த்தேசகாலோசிதமான சகலகைங்கர்யங்களையும் செய்பவரும், சௌர்ய வீர்யாதி பராக்கிரமமுடையவரும், நினைத்தமாத்திரத்திலே நினைத்தவிடங்களுக்கெல்லாம் சென்று மீளுதல் முதலிய ஊர்தியிலக்கணங்களெல்லாம் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவருமாகிய பெரியதிருவடியை வாகனமாகவுடையவனென்றும், மூன்றாவதற்கு ஆக்கலளித்தலாதியாகிய சகலகாரியங்களுக்கும் முதற்காரணம் துணைக்காரணம் முதலிய அகிலகாரணங்களுமாய், ஆதிமத்யாந்தரகிதனாய், நித்யயௌவனமாயிருப்பவனென்றும் பொருள்கொள்க.

பரிகாசமொழிகளாகக்கொள்ளும்போது முற்கூறியபடியன்றிச் செம்பொருளாகவும் அவ்விடயம் விளங்குவது காண்க. அது பின்வருமாறு:—

முதலாவதற்கு வலியர்ஆவயின் துயில்பயில்வோன் எனக் கண்ணழித்து, கோபிகைகள் வசிக்கும் அந்த ஆய்ப்பாடியில் அவர்களின்பத்தைவிரும்பி அவர்கள்தயையை யெதிர்பார்த்து அவர்கள்கடைத்தலையிற் காத்துக்கொண்டிருப்பவனென்றும், [வல்லியர் - ஆய்ச்சியர் இடைக்குறை. ஆவயின் - அவ்விடம்.] இரண்டாவதற்கு, சொல்லும், மாசு, உக, மா, விரதம், மேயவன் - (ஏயவன்)-எனப் பதம் பிரித்து இழிவாகச்சொல்லப்படுங் குற்றங்களெல்லாம் ஒழிய மேலான நோன்பினை மேற்கொண்டிருப்பவனென்றும், மூன்றுவதற்குத் தொல்லை அம்புமான் எனப் பதச்சேதம்பண்ணிக் கடுந்துன்பத்தை விளைக்கும் வில்லோடுகூடிய கணைகளைக் கையிற்கொண்டுள்ளவன், (கணையென்பது வில்லுக்கும் உபலக்ஷணம்.) என்றும் பொருள்படுதலாம். இப்படிப் பொருள்கொண்டாலும் தோத்திரமாகக்கொள்ளும்போது முற்கூறியவாறே கூறுக. இம் மூன்றுவிசேடணங்களும் பகவத்சொரூப நிரூபணத்துக்குத் தக்க ஹேதுக்களாயிருத்தலாலே நின்பெருங்காதல் போதவும் தகுதியாகு மென்று புகழப்பட்டதாயிற்று. என்றும் மருவு தோழியரென்றது எக்காலத்தும் இணைபிரியாத பிரிய சகிகளை.

இப்பாட்டு, முற்பாட்டுப்போலே குறிப்பான் மற்றொருபொருள் கொடுப்பதிலை உதாரமென்னுங் குணவணியேயாம். அன்றியும், செவிக்கினியதாய்ச்செல்லும் மெல்லிய ஓசை யமையும்படி மென்மையானவெழுத்துக்கள் பலவும், அவற்றினிடையிடையே வன்மையானவெழுத்துக்கள் சிலவுமாக அமைந்திருத்தலால் ஒழுகிசையுமாம். இதனை வடநூலார் சுகுமாரதையென்பர். இவற்றினிலக்கணங்களும் முன்னமே சொல்லப்பட்டன.

அணி:—பரிகாசத்துக்கு ஏதுவாகிய பாம்புப்படுக்கையையுடையவன், பட்சிவாகனத்தையுடையவன், கிழத்தனத்தையுடையவனென்ற நிந்தனை மொழிகளாலே சர்வாதிகத்வசூசகமாயிருக்கிற அநந்தசாயித்துவமும், கருடவாகனத்துவமும், அகில ஜகத்காரணத்துவமுமுடைய உயர்வறவுயர்ந்தவனென்ற புகழ்ச்சி அப் பழிக்கப்பட்டபொருளிடத்தே தோன்றுதலாலே வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியாம். “பழிப்பிற் புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற் பழிப்புப், புகழ்ச்சியிற் புகழ்ச்சி யெனமுப் பாலாப்,போந்தது வஞ்சப் புகழ்ச்சி யாகும்” என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் வியாஜஸ்துதியலங்காரமென்பர். மாறனலங்காரநூலார் நிந்தாஸ்துதியலங்காரமென்று “இகழ்வது போன்ற வியற்கையின் வண்புகழ் - நிகழ்தர வுரைப்பது நிந்தாத் துதியே” என்று இலக்கணங்கூறுவர். (கரு)

14. இறைவியே சிறைவண் டினந்தின முன்ற
னெழிற்குழல் புனைநனை மலரால்
நிறைதரு நறையேய் முடியினை யுடைய
நின்னிறை யின்னிற மருவி
உறையென நறைபெய் வைசயந் தியையு
மொருவிமீ தெழும்பொழு தொன்றிச்
சிறைகளி னறையான் மௌலிமேற் சுழன்று
செய்திடும் பிச்சநன் னிழலே.

பதவுரை:—இறைவியே - சர்வலோகநாயகியாரே; தினம் - ஒவ்வொரு நாளும்; உன்றன் எழில் குழல் புனை நனை மலரால் - தேவரீர் தேங்கோதையிற் சூடிக்கொடுத்த பூங்கோதையினாலே; நிறைதரு நறை ஏய் முடியினையுடைய - பரிபூர்ணமான பரிமளத்தைப்பொருந்திய மௌலியோடுகூடிய; நின் இறையின் நிறம் மருவி - தேவரீருடைய அழகியமணவாளனது திருமார்பைச் சேர்ந்து; உறையென நறைபெய் வைசயந்தியையும் ஒருவி-மழைபோல மகரந்தத்தைப்பொழிகின்ற வனமாலையையும்விட்டு; சிறைவண்டினம் - இறகுகளையுடைய வண்டின்கூட்டங்கள்; மீதெழும்பொழுது - (அவ் வழகியமணவாளனது திருமுடியை மருவிய திவ்விய பரிமளத்தை யங்கடைந் தனுபவிக்க விரும்பி யெமக்கென்று) மேலே கிளம்புங்காலையில்; ஒன்றி - ஒன்றொடொன்றுராய்ந்து; சிறைகளின் அறையால் - சிறைகளினெருக்கடியினாலே; மௌலிமேற் சுழன்று - (திருமுடியிலிறங்கி மொய்க்கவும் முடியாமல் விலகிப் போகவும் முடியாமல்) திருமுடியின் மேற்புறத்தே சுற்றிக்கொண்டேயிருத்தலாலே; பிச்சம் நன்னிழல் செய்திடும் - மயிலினிறகுகளாற்செய்த குடையினது காந்திபோலுங் காந்தியைச் செய்யாநிற்கும் எ - று. ஏ - அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் சூடிக்கொடுத்த மலர்மாலைகள் மார்பில் எப்பொழுதும் அணிந்துகொண்டிருக்கும் வனமாலையினும் மிகவுயர்ந்த நறுமணமுடையதென்பது. நாய்ச்சியார் திருக்குழற்கற்றையிற் சூட்டி நறுமணமூட்டிக்கொடுத்த மலர்மாலையை அன்போடு வாங்கித்திருத்தலாலே வனமாலையைக்காட்டிலும் மேலான திவ்விய பரிமளத்தையுடைய திருவரங்கமன்னனாரது திருமுடியையடைந்து அதனை நுகர்ந்து ஆநந்திக்கவிரும்பி அவ்வனமாலையையும் விட்டு எமக்கென்று ஒருமிக்க மேலே கிளம்பிய மதுகர நிகரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று சிறகுகளி னெருக்கடியினாலே திருமுடியையடையவுமுடியாமல், நறுமணநுகருநசையாலே விலகி வேறிடம்புகவுமுடியாமல் அத்திருமுடியின்மேல் இடைவிடாமல் வட்டமிட்டுச் சுற்றிக்கொண்டிருத்தலாலே அவ்வாறு சுழன்றுகொண்டிருத்தல் அவ்வழகியமணவாளனது திருமுடிக்குப் பீலிக்குடைபோன்றிருக்கின்றதென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—நனை-தேன். "நனையென் பதுவே மதமுங் கள்ளும், பூமொட்டெனவும் புகலுமுப் பெயரே" என்பது அகராதிச்சூத்திரம். நறை - வாசனை, தேன். "நறையென்பதுமது நறுநாற்றமுமாம்" என்பதும் அது. பிச்சம் - பீலிக்குடை. "பிச்சமாண் மயிரும் பீலிக் குடையும்வெண் குடையு மாகும்" மண்டலநிகண்டு. உறை - மழை. அறை - அடி. இங்கு நெருக்கத் தாலே வண்டுகள் ஒன்றுக்கொன்று சிறகுகளாலடித்துக்கொள்ளுதலைக் குறிக் கின்றது. பொருளமைதிக்கேற்றவாறு பதவுரையில் வருவித்துரைக்கப்பட் டனவெல்லாம் இசையெச்சமென்க. "அதிகாரத்தா லவாய்நிலைதன்னால், ஓர்சொற்பொருளை யுறுத்தற்பொருட்டால் - இன்னும்பலபல வேதுவினாலும், மொழிவரு வித்து முடித்தனர் கொளலே" என்பர் இலக்கணக்கொத்துடை யார்.

இப்பாட்டு மூவினமும் விரவத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலாலே சமநிலை யென்னுங் குணவணியின்பாற்படும். இதனிலக்கணமும் வடமொழிப்பெயரும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. இதனைப் பாஞ்சாலநெறியார் அடிகடோறும் வழியெதுகையென்னும் அநுப்பிராசம் பெரும்பாலும் வந்திருத்தலாலே சொல்லின்பமென்னுங் குணவணியென்பர்.

அணி:—அழகியமணவாளன் திருமுடிக்குமேலே மண்டலாகாரமாக வண்டினங்கள் சுழன்றுகொண்டிருத்தலாகிய உபமேயத்திலே பீலிக்குடை யாகிய உபமானத்தின்றன்மை ஆரோபிக்கப்பட்டிருத்தலால், இப்பாட்டு பதப்பொருட்காட்சியணியாம். "ஒன்ற னியன்மற் றொன்றிடை யேற்றிடல், பதப்பொரு ளென்னப் பாத்தனர் புலவர்" என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் பதார்த்தவிருத்திநிதர்சனாலங்காரமென்பர். (கச)

15. நறுமணம் புணர்ந்து நாளுநெஞ் சமர்ந்து
நயப்புறு செம்மை மேவுற்றும்
உறுவதற் குரிய குணமமைந் திருந்து
மோவரும் மெல்லியல் வாய்ந்தும்
மறுவறு வைச யந்திதென் னரங்க
மன்னனர் மௌலிசேர் நின்னோர்
பெறுகுழற் கோதை யாற்றிருக் கோதாய்
பெரிதுந்தாழ்த் திடப்படு மன்றே.

பதவுரை:—கோதாய் - கோதைசூடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியாரே!; தென்னரங்கமன்னனார் மௌலிசேர் - அழகிய அரங்கநாயகரது திருமுடியை யடைந்திருக்கிற; நின் ஏர்பெறு குழற் கோதையால் - தேவரீருடைய பூங் குழற்கோதையினாலே; மறு அறு வைசயந்தி-குற்றமற்ற வனமாலிகையென் னும் பூங்கோதை; நறு மணம் புணர்ந்தும் - (1) நன்மையான வதுவையயர்ந் திருந்தும்; (2) நல்ல வாசனையையமைந்திருந்தும்; நாளும் - எப்பொழுதும்; நெஞ்சமர்ந்தும் - (1) எம்பெருமானது இதயத்துப் பொருந்தியிருந்தும்; (2) திருமார்பிலமைந்திருந்தும்; நயப்புறு - விரும்புதற்குக்காரணமாகிய; செம்மை மேவுற்றும் - (1) நல்லொழுக்கத்தைப் பெற்றிருந்தும்; (2) செவ்விய தளங்களை யியைந்திருந்தும்; உறுவதற்குரிய - பொருந்தத்தகுதியான; குணம் அமைந்திருந்தும்; (1) நற்குணங்களெல்லாம் அமைந்திருந்தும்; (2) நாரோடு கூடியிருந்தும்; ஓவு அரும் - ஒருகாலத்தும் மாறாத; மெல்லியல் வாய்ந்தும் - (1) சௌகுமார்யத்தைப் பெற்றிருந்தும்; (2) மென்மைத்தன்மையை மேவி யிருந்தும்; பெரிதுந் தாழ்த்திடப்படும் - (1) மிகவுங் கீழாகச்செய்யப்படும்; (2) மிகவுந்தாழ்வாகச்செய்யப்படுகின்றது; அன்றே - அல்லவா எ-று.

கருத்து:—இயல்பாகவே குற்றமற்ற வனமாலிகையென்னுந் தேங் கோதை நறுமணம்புணர்தன்முதலிய நற்குணங்களெல்லாம் நண்ணி யிருந்தும் திருவரங்கமன்னனாரது திருமுடியையடைந்துள்ள தேவரீர்தேங் குழற்பூங்கோதையினாலே கீழாகச்செய்யப்படுமென்பதாம். சூடிக்கொடுத்த மாலை எம்பெருமானால் சிரசாவகிக்கப்பட்டதென்பதுமாம்.

விசேடக்குறிப்பு:-தாழ்த்திடப்படுமென்றது எம்பெருமான் திருமுடியிற் புனைந்துள்ள சூடிக்கொடுத்தமாலைக்குத் திருமார்பிலணிந்திருக்கிற வனமாலை தாழ்வான இடத்திலுள்ளதை. இது கவிசமத்காரம். உம்மை யாவும் உயர்வு சிறப்புப்பொருளன. அன்றே - பலரறிதேற்றம். பெரிது என்பதன்பின் ஒ ரும்மை வருவித்துப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. உயர்வுசிறப்பும்மையோடு கூடிய வினையெச்சங்களெல்லாம், தாழ்த்திடப்படும் என்னும் முற்றுவினை யைக்கொண்டு முடிந்தன. வைசயந்தி கோதை யென்னும்பெயர்கள் மாலைகளைக் குறிப்பதன்றி மாதர்கள்பெயர்களாகவும் வழங்கப்படுதலாலும், தாழ்த்திடப் படுமென்னுஞ் செய்யுமென்னும் வினைமுற்றும் அஃறிணையொன்றன்பாலாக வும் உயர்திணைப்பெண்பாலாகவும் பொருள்கொள்ளத்தக்கதாதலாலும், தொனியாக வேறொரு பொருள்படுவதற்கேற்ப வினையெச்சங்களுக்கெல்லாம் இரண்டுபொருண்மை யெடுத்துரைக்கப்பட்டன. எல் இயல்வாய்ந்தும் எனப் பிரித்துக் காந்தியையும் இலக்கணங்களையும் அமைந்தும் என்றும், செம்மை மேவுற்றும் என்பதற்கு இலக்கணமமைந்திருந்தும் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

இப்பாட்டுக் குறிப்பால் மற்றொருபொருள் தோன்றும்படி அமைந் திருத்தலாலே உதாரமென்னுங் குணவணியாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

அணி:—இங்குச்சொல்லப்படுகின்ற மாலையின் வர்ணனையாகிய புகழ் பொருட்செய்தியிலே மிகவுயர்வுபெற்றிருக்கிற ஒருபெண்ணினாலே நற்குண நற்செய்கையையுடைய மற்றொருபெண் தாழ்த்திடப்படுமென்ற அல்பொருட் செய்தி தோன்றுதலாலே இப்பாட்டுச் சுருங்கச்சொலலணியாம். "அடை மொழி யொப்புமை யாற்றலி னல்பொருட், செய்தி விளங்கப் புகழ்பொருட் செய்தியைச், சிலேடை பொதுவடை யெனுமிரு திறத்தினும், தோன்றக் கூறல் சுருங்கச் சொலலே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சமாசோக்தியென்பர். இது சிலேடையோடு கூடிவந்தது. சிலேடையில்லா மலும் வரும். (கரு)

16. வயங்குநின் மௌலி வனைந்தருண் மாலை
மான்முடி வகித்திடு மளவில்
இயங்கதன் மதுவை யிச்சையின் படிதே
னினங்களி கொண்டுகூட் டுண்டு
நயங்குல விடுமின் குரலின வாகி
நம்பெரு மாட்டியே நின்மின்
முயங்குமுன் றிலிற்செய் மன்றலின் முழங்கும்
முதன்மைசேர் முழவென முழங்கும்.

பதவுரை:—நம்பெருமாட்டியே - நம்பெருமாளது திவ்வியமகிஷியாரே!; தேன் இனம் - மதுகரநிகரங்கள்; வயங்கும் நின் மவுலி வனைந்தருள் மாலை- வயங்குகின்ற தேவரீர்திருக்குழற்கற்றையிற் சூடிக்கொடுத்த திருமாலையை; மால் - நம்பெருமாள்; முடிவகித்திடும் அளவில் - தம் திருவபிஷேகத்தில் அணிந்துகொண்டபொழுது; இயங்கு அதன் மதுவை - பெருகிவருகின்ற அந் தத்திருமாலையின் தேன்பெருக்கை; இச்சையின்படி - இட்டப்பிரகாரம்; கூட் டுண்டு - கொள்ளைகொண்டுண்டு; அல்லது கூட்டமாகக்கூடியிருந்து குடித்து; களிகொண்டு - களிப்படைந்து; நயங் குலவிடும் - இன்பம் விளைக்கின்ற; இனிமைக்குரலினவாகி-இனிய இசையையுடையனவாய்; நின் மின்முயங்கும்- தேவரீரது ஒளிதழையும்; முன்றிலில் - முத்துடைத்தாமநிரைதாழ்ந்த பந்த லில்; செய் மன்றலில் - கண்டருளுகின்ற திருக்கலியாணமகோற்சவத்தில்; முழங்கும் - ஒலிக்கின்ற; முதன்மைசேர் - உத்தமமாகிய; முழவென - மங்கல கீதத்தைப்போல; முழங்கும் - ஒலிக்கும் எ- று.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் சூடிக்கொடுத்து மன்னனார் திருமுடியிற் சூடிக்கொண்டிருக்கும் திருமாலைகளிலிருந்து பெருகிவருகிற மதுவைப் பானம் பண்ணிக் களித்து அதனாலே மதுரமானதொனியையுடைய மதுகரங்கள், மன்றல்முன்றிலில் முழங்கும் முழவம்போல முழங்குமென்பதாம். இதனால் நாய்ச்சியார்சூடிக்கொடுத்து மன்னனார் திருமுடியிற் சூடிக்கொண்டிருக்கிற மலர்கள் தத்தமிடத்திலிருக்கும்பொழுதிற்காட்டிலும் மிகவுஞ் செழிப்புற்று வாசனைமிக்கு அதிகமாகத் தேனைப்பொழிதலாகிய பெருமையையுடைமை சூசிக்கப்பட்டது. அன்றியும், வண்டினங்களும் அம்மலர்களினின்றும் மிகுதியாகப்பெருகிவருகின்ற மதுவைக் கூட்டுண்டு முன்னினும் இனிமையான குரலினைப்பெற்றுக்களிப்போடுமுழங்குகின்றனவென்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

விசேடக்குறிப்பு:—மால் என்னும் திருநாமத்துக்கு அடியார்களை ஆட்கொண்டருளுவதில் மிக்க ஆர்வமுடையவனென்றும், மாயையையுடையவனென்றும், திருமாமகளிடத்தில் மிக்க மோகத்தையுடையவனென்றும், கருமையான திருமேனியையுடையவனென்றும், பெருமையையுடையவனென்றும், எவரினும் உயர்ந்தோனென்றும் பலபொருள்கூறுவர். இங்கு முதலாவதாகச்சொல்லப்பட்ட பொருளே கொள்க. கூட்டுண்டல் என்பதை வடநூலார் சகபானகேளியென்பர். சபீதி, துல்லியபானமென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். அதாவது உத்யானவனம்முதலிய மனதுக்கினிமைவாய்ந்த இடங்களில் வந்து புத்திரர்மித்திரர்களுடன் கூடியிருந்துண்ணல்; "புலவர்களியமுதொழுகு புதுமொழிகூட் டுணத்தமிழாற் புனைதல்செய்தான்" என்பர் நைடதச்சிறப்புப்பாயிரத்தார். மின்முயங்குமுன்றிலென்றதனால் பொன்னினும் மணியினும் புனைந்ததென்க.

கவியாற்கருதப்படும்பொருள் விரைவிற் புலப்படுமாறு விளக்குதற்கு வேண்டும், சொற்களையுடையதாயிருத்தலால் இப்பாட்டு உய்த்தலில் பொருண்மையென்னுங் குணவணியின்பாற்படும். "கருதிய பொருளைத் தெரிவுறவிரித்தற்,குரிய சொல் லுடைய துய்த்தலில் பொருண்மை" என்பர் தண்டியாசிரியர். இதனை வடநூலார் அர்த்தவியக்தி என்பர். திருவரங்கமன்னனார் திருமுடிமேற்புனைந்திருக்கிற நாய்ச்சியார்சூடிக்கொடுத்த மாலைகளிலிருக்கிற மலர்கள், தத்தம் பிறப்பிடங்களிலிருக்கும்பொழுதினும், மிகவுஞ் செழிப்புற்று மிகுதியாகத் தேனைப் பொழிகின்றதென்றும், அத்தேனையுண்ணுதலாலே வண்டினங்களுக்கு இயல்பாயமைந்த இன்குரலைக்காட்டினும் நயங்குலவிடுமின்குரலும், எப்பொழுதும் முழங்கிக்கொண்டிருக்கைக்கேதுவான மிக்களிப்பும் உண்டாயினவெனக் குறிப்பாற் றோன்றுதலாலே உதாரமென்னுங் குணவணியுமாம். இதனிலக்கணம் முன்னே சொல்லப்பட்டது.

அணி:— மதுகர நிகரங்களின் ரீங்காரத்தொனியிலே மங்கலமுழவின் றன்மை சம்பாவிக்கப்படுதலால் இப்பாட்டுத் தற்குறிப்பேற்றவணியாம். இதனிலக்கணமும் வடமொழிப்பெயரும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. (கசு)

17. இலஞ்சியி னுலக மாகுமொண் பராக
மேந்திய சரோருகத் தாலும்
நலந்திகழ் மார்பிற் றிருமங்கை கொங்கை
நண்ணறுங் கலவையி னாலும்
பொலங்கழ லிணையின் மறைமல ராலும்
பொலங்கொடி வாசித னையும்
வலம்பெறு நெடுமா னின்குழன் மாலை
வணங்கிய முடிகொடு வகிக்கும்.

பதவுரை:—பொலங்கொடி - அழகிய பூங்கொடிபோன்றவரே!; வலம் பெறுநெடுமால் - வெற்றி அல்லது சர்வசக்தியையுமுடைய திருவிக்கிரம ரூபியான அழகியமணவாளன்; இலஞ்சியில் - திருநாபியில்; உலகமாகும் ஒண்பராகம் - அகிலாண்டங்களாகவும் பரிணமிக்கத்தக்க ஒள்ளிய மகரந் தங்களை; ஏந்திய சரோருகத்தாலும் - வகித்துக்கொண்டிருக்குஞ் செங்கமல மலரினாலும்; நலந்திகழ்மார்பில் - அழகுவிளங்குகின்ற திருமார்பினில்; திருமங்கைகொங்கைநண் - பெரியபிராட்டியாரது திருமுலைத்தடங்களிலணிந் துள்ள; நறுங்கலவையினாலும் - நல்ல வாசனைமிகுந்த சந்தனக்குழம்பினாலும்; பொலம் கழல் இணையில் - அழகிய வீரகண்டையணிந்த திருவடித்துணைகளில்; மறைமலராலும் - மந்திரபுஷ்பத்தினாலும்; வாசிதனையும் - வாசனையுடையவ னாகச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும்; நின் குழல்மாலை - தேவரீர் திருக்குழற் கற்றையிற் சூடிக்கொடுத்தருளிய திருமாலையை; வணங்கிய முடிகொடு - வணங்குதலைப்பெற்ற திருவபிஷேகத்தினாலே; வகிக்கும் - தாங்காநிற்கும். எ-று.

கருத்து:—சகலவேதங்களாலும் சர்வகந்தனெனக் கொண்டாடப்படும் திருவரங்கமன்னனார் நாபீகமலம் கமலாசனையின் தனசந்தனம் முதலிய வற்றாலே வாசனையூட்டப்பட்டவனாயிருந்தும் நாய்ச்சியார் சூடிக்கொடுத்த திருமாலையிலுள்ள திவ்வியபரிமளத்திலே போர விருப்புடையனாய் அம்மாலை யைத் தலைவணக்கத்தோடு பெற்று வகிக்கிறானென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:— இலஞ்சி-கொப்பூழ். உலகு அண்டத்துக்குச் சினை யாகுபெயர். உலகமாகுமொண்பராகமென்றது, நாபீகமலத்துள்ள ஒவ்வொரு

பூந்துகளும் ஒவ்வோரண்டமாகப் பரிணமிக்கின்றதென்னும் பகவானுடைய விராட்சொரூபத்தின் பெருமை விளக்கியவாறும். மறை - மந்திரம்; மறைக் கப்படுவது மறையெனச் செயப்படுபொருள்விகுதி புணர்ந்துகெட்டது. மந்திரம் வேதத்தின் ஓர்பாகமாகலின் முதலாகுபெயருமாம். மறைமலர் என்றது புருடசூக்தாதி மந்திரங்களைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கின்ற மலர்களை; மந்திரபுஷ்பமென்பதுமிது. இது திருவாராதனக்கிரமத்திலொன்று; "இந்திரனோடு பிரமனீசனிமையவ ரெல்லாம், மந்திர மாமலர் கொண்டு" என்பது பெரியாழ்வார்திருமொழி. பொலங்கொடி - உவமையாகுபெயர்; அண்மைவிளி; பொலம் என்பது பொன்னையுங் குறிக்கும். "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின் - முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம் - செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான" என்னும் விதிப்படி பொன் என்னும் பலபொருளொருசொல் பொலமெனவாயிற்றென்ப.

செவிக்கினியதாய்ச்செல்லும் மெல்லிய இசையுடன் கூடியிருத்தலால் இப்பாட்டு ஒழுகிசையென்னுங் குணமுடையதாம். இதில் ஆவியாற்கருதப் பட்டபொருள் வெளிப்படையாய் விரைவிற் புலப்படுதலுண்மையில் தெளிவு என்னுங் குணமுடையதுமாகும். இவற்றின் இலக்கணம்முதலிய முன்னமே சொல்லப்பட்டன.

அணி:—'வலம்பெறுநெடுமால் வணங்கியமுடிகொடு வகிக்கும்' என்றதனால் திருவரங்கமன்னனுக்கு மற்றையபொருள்களிற்காட்டிலும், நாய்ச்சியார் சூடிக்கொடுத்தமாலையிலே மிகவும் ஆர்வமுடைமை விளங்குதலாலே மற்றையவற்றைக்காட்டிலும் சூடிக்கொடுத்தமாலைகளுக்குத் திவ்யபரிமளமுடைமை தெரிதலாலே இப்பாட்டுத் தொனியாலே வந்த வேற்றுமையணியாம். "ஓதிய பொருள்களு ளொன்றுயர் வுடைத்தென், றறைவது வேற்றுமை யணியெனப்படுமே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் வியதிரேகாலங்காரமென்பர். (கஎ)

18. ஓங்குமிவ் வரங்கத் துத்தம னுன்ற
னுத்தரீ யத்தையுங் குழலிற்
பாங்குறச் சூட்டிப் பரிமள மூட்டிப்
பரிந்தருள் பசுந்தெரி யலையும்
வீங்குசீர்க் கோதா யுத்தமாங் கத்தின்
மிசைமிலை தலிற்பெரும் பாலும்
தாங்குமங் களநீள் செல்வமா முடியைத்
தாங்கிடுந் தகைமைசார்ந் தனனால்.

பதவுரை:—வீங்குசீர்க்கோதாய் - யாவரினும் மேலான சிறப்புவாய்ந்த நாய்ச்சியாரே!; ஓங்கு - ஞானசக்தியாதிகுணங்களா லெவரினு முயர்ந்த; இ அரங்கத்து உத்தமன் - இந்தத் திருவரங்கமன்னனார்; உன்றன் - தேவரீருடைய; உத்தரீயத்தையும் - திருமுலைத்தடங்களிற் புனைந்துதந்த உத்தராசங்கத்தையும்; குழலில் - திருக்குழற்கற்றையில்; பாங்கு உற - செவ்வையாக; சூட்டி - அணிந்து; பரிமளம் ஊட்டி - மிக்க வாசனையுறும்படிசெய்து; பரிந்து அருள் - விருப்பொடுகொடுத்த; பசுந்தெரியலையும் - செழுமையான மலர்மாலையையும்; உத்தமாங்கத்தின்மிசை - திருமுடியின்மேல்; மிலைதலில் - அணிந்துகொண்டதனாலேதான்; பெரும்பாலும் - மிகவும்; தாங்கு - சகல புவனங்களையும் பரிபாலனஞ்செய்தற்குரிய; மங்கலம் - சுபகரமான; நீள் - நீண்ட; செல்வமாமுடியை - பரமைச்சுவரிய சூசகமான திருவபிடேகத்தை; தாங்கிடும் - வகிக்கும்; தகைமை - மகாதிகாரமாகிய பெருமையை; சார்ந்தனன் - அடைந்தனன் எ-று. ஆல். அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியா ருடுத்துக்களைந்த நன்பீதகவாடையையும் சூடிக்கொடுத்த துழாய்த்தொடையலையும் பிரீதிபூர்வகமாகச் சிரசாவகித்தலாலே திருவரங்கச்செல்வனார் மிகவும் சௌபாக்கியசம்பத்துக்குச் சார்வபௌமனாகத் திருமுடிபுனைதற்குரிய மகாதிகாரத்தைப் பெற்றனரென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—ஓங்கு - வாத்சல்சாதி குணகணங்களால் எவரினுமுயர்ந்த என்றுமாம். இத்திருவரங்கத்துத்தமனெனச் சுட்டியது சமரபூபாலனென்னும் ஆசனத்தில் நாய்ச்சியாருடன் எழுந்தருளியிருத்தலாலே. உத்தமன் என்றது, உயர்வறவுயர்ந்தவனென்றபடி; புருஷோத்தமனென்றுமாம். உத்தரீயமென்றதற்குக் "குங்குமமப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து வளர்ந்த திருமுலைத்தடங்களின்மேற் புனைந்த உத்தராசங்கமென இசையெச்சமாக விரித்துப் பொருள்கொள்க. அல்லது திருக்குழற்கற்றையிற் போலே யியற்கையாயமைந்த திருமேனியினது திவ்யபரிமளத்தாலே பரிமளிதமாயிருக்கிற உத்தரீயமென விரித்துப் பொருள்கொள்ளலுமாம். வீங்குசீர் என்றது, "கோதைகுழற் சுற்றுத தாரணியார்"! என்று எம்பெருமானைக் கொண்டாடும்படி யெவற்றினுமுயர்ந்த சிறப்புடைமையை. அங்கங்களிலெல்லா முயர்ந்ததாதலிற் றிருமுடி உத்தமாங்கமெனப்பட்டது. தாங்குதல் - காப்பாற்றுதல். நீள்முடியென்றதற்கு - சர்வாதிகத்வ சூசகமான நீண்டமுடியென் றர்த்தமருளிச்செய்வர் பூர்வாசார்யர்கள். தகைமை - தகுதியான அதிகாரம். பெரும்பாலுமென்றது, ஸ்ரீய:பதித்வாதிகளும் சிறிது காரணமாயிருந்தாலுமெனக் காட்டுதற்கு.

இப்பாட்டு, கவியாற் கருதப்பட்டபொருள் வெளிப்படையாய் விரைவில் விளங்குதலால் தெளிவென்னுங் குணத்தைச் சேர்ந்ததாகும்.

அணி:—திருவரங்கமன்னனுருக்கு இயல்பாகவேயமைந்துள்ள தாங்கு மங்கள நீள் செல்வமாமுடியைத் தாங்கிடுந் தகைமைக்கு ஏதுவாகாத நாய்ச்சியார் தனுத்தரீயத்தையும் சூடிக்கொடுத்த மாலையையும் சிரசாவகித்தலில் ஏதுத்தன்மை சம்பாவிக்கப்படுதலாலே இப்பாட்டு ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம். (கஅ)

19. சரதமா மறைக ளுயர்ந்ததம் முடியாற்
சருவகந் தன்னென வெவனைப்
பரவுமன் போடு பகர்ந்திடு மந்தப்
பசுந்துழாய் முகுந்தனும் மன்றல்
விரவுநின் குழலா னறுமணம் வாய்ந்த
விரிமலர் மாலைக ளாலே
வரசரோ ருகமா மலர்த்திரு முகத்தாய்
மற்றொரு மன்றனுற் றிடுமால்.

பதவுரை:—வரசரோருகமா மலர்த்திருமுகத்தாய் - சிறந்த செந்தாமரையின் பெருமைபெற்ற புட்பத்தைப்போலப் பொலிவுற்ற திருமுக மண்டலத்தையுடைய நாய்ச்சியாரே! சரதமாமறைகள் - மெய்ம்மையாகிய மேன்மைபொருந்திய வேதங்கள்; உயர்ந்ததம் முடியால் - சிலாக்கியமாகிய தமது மௌலியென்னும் உபநிடதத்தாலே; பரவும் அன்பொடு - மிக்க ஆதரத்துடனே; எவனை - யாரை; சருவகந்தன் என - சகல பரிமளசொரூபனென்று; பகர்ந்திடும் - கொண்டாடுகின்றதோ; அந்த - அப்படிப்பட்ட; பசுந்துழாய்முகுந்தனும் - (அங்குரிக்கும்பொழுதே வாசனையோடு கூடியிருக்கிற) பசுமையான திருத்துழாய்மாலையையணிந்த புக்தி முத்திப்பிரதனை அழகியமணவாளனும்; மன்றல்விரவு - இயற்கைவாசனையையுடைய; நின்றன் குழலால் - தேவரீரது திருக்குழற்கற்றையினுலே; நறுமணம்வாய்ந்த - திவ்ய பரிமளமமைந்த. விரிமலர்மாலைகளாலே - விகசிதமான புட்பத்தொடையலாலே; மற்றொருமன்றல் - பிறிதொரு திவ்வியபரிமளத்தை; உற்றிடும் - சேரும். எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து:—திருவரங்கமன்னனுருக்கு உபநிடதங்களாலே சருவகந்தனென்று கொண்டாடப்படும் பெருமையைக்காட்டிலும், நாய்ச்சியார் சூடிக்கொடுத்த திருமாலையைச் சூடிக்கொண்டதனுலே உண்டான வேறொரு அத்விதீயமான பரிமளமுடைமையாலுண்டான பெருமை மேலானதென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:— சரதமாமறையென்றது, உண்மைப்பொருளையே யுணர்த்துவனவாய், முக்குணவசத்தால் முறைபிறழ்ந்தலைகின்ற சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினையுடைய புருடர்களாலே புனைந்துரைக்கப்படாதன வாய் முழுமுதற்கடவுள்போலே நித்தியமாய் முக்கியப்பிரமாணமாய்ப் பெருமைவாய்ந்து விளங்குதலாலே. மறைமுடி - வேதாந்தம். இதனையே யுபநிடதமென்ப. சருவகந்தன் என்றது சகலவிதமான பரிமளச்சொரூபனாக விருத்தலில். "சர்வகந்த: சர்வரச:" என்பது உபநிடதம். துழாய் மாலைக்குக் கருவியாகுபெயர். வரம் - மேன்மை; சரோருகம் - குளங்களின் முளைப்பது. மலர்களுக்கெல்லாஞ்சிறந்ததாதலின் மாமலரெனப்பட்டது. மா - என்பது திருமகளுக் கொரு திருநாமமாதலின் திருமகள்வாசஞ்செய்யும் மலரென்றுமாம். "பூவிற்குத் தாமரையே" "பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே" என்பது காண்க. ஒருமன்றலென்றது - அத்விதீயமான திவ்யபரிமளத்தை.

இப்பாட்டு, மூன்றினமும் ஆதிமுத லந்தம்வரை சமமாகக்கலந்து வந்திருத்தலாலே சமநிலையாம். "விரவத் தொடுப்பது சமனிலை யாகும்" என்னும் விதிக்கு வல்லெழுத்துக்களாலாகிய தொடை, மெல்லெழுத்துக்களாலாகியதொடை, இவ்விருவகை எழுத்துக்களாலாகிய தொடையென்றும் பொருள்கூறுவர்.

அணி:—முகுந்தன் இயற்கையாலும் செயற்கையாலு மமைந்த பரிமளத்தைவிட்டுச் சூடிக்கொடுத்தமாலையினாலே மற்றொரு அத்விதீயமான திவ்ய கந்தத்தைப் பெற்றானென்கையால் பிறிதின்குணம்பெறலணியாம். இதனிலக்கணம் 22-வது பாட்டுரையிற் காண்க. (கக)

20. கோதையே நினது கோதையிற் சூடிக்
கொடுத்தருள் கோதையை விரும்பி
மேதக நன்கு புனைதர லாலே
மிக்கநற் பேறுபெற் றிலகும்
ஆதியின் முடியில் வெகுமதிப் பொடுநின்
னன்பவிர் நோக்குவைத் திடுதல்
சீதநீர்க் குவளைத் தெரியலை மேலுஞ்
சிறப்புறச் சூட்டுதல் சிவணும்.

பதவுரை:—கோதையே - நாய்ச்சியாரே!; நினது கோதையில் - தேவரீர் திருக்குழற்கற்றையில்; சூடிக்கொடுத்தருள் - புனைந்து தந்தருளிய; கோதையை - திருமாலையை; விரும்பி - இச்சித்து; மேதக - மேன்மையாக;

நன்குபுனைதரலாலே - நன்றாகத் திருமுடியிலணிந்துகொண்டிருத்தலாலே; மிக்க நற்பேறு பெற்றிலகும் - மிகுந்த சௌபாக்கியத்தையடைந்து விளங்குகின்ற; ஆதியின்முடியில் - ஜகத்காரணவஸ்துவான அழகியமணவாளனது திருவபிஷேகத்தின்மேல்; வெகு மதிப்பொடு - மிகுந்த கௌரவபுத்தியோடு; நின் அன்பு அவிர் நோக்கு வைத்திடுதல் - தேவரீர் காதல்விளங்கும் கடைக்கண்ணால் நோக்கிக்கொண்டிருத்தல்; சீதநீர்க் குவளைமலர்கொடு தொடுத்த - குளிர்ந்த நீர்நிலைகளிலே தோன்றிய நீலோற்பலமலர்களைக்கொண்டு தொடுத்த; தெரியலை - மலர்மாலையை; மேலும் - மறுபடியும்; சிறப்புற - மேன்மை மிகும்படி; சூட்டிடல் - (அந்தத் திருவபிஷேகத்தின்மீது) அணிந்ததை; சிவணும் - ஒக்கும் எ-று.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் தாம் சூடிக்கொடுத்த திருமாலையைத் திருமுடியின்மேல் அழகாக வணைந்திருத்தலாலே பெரும்பேறு பெற்றதாகிய அழகிய மணவாளனது திருமுடியை அடிக்கடி அன்போடு கடைக்கண்ணாற் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல், அத்திருவபிஷேகத்தின்மேலே மற்றொரு இந்தீவரமலர் மாலையைப் புனைந்திடுதல்போலும் என்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—கோதை மூன்றுக்கும் முறையே நாய்ச்சியார், திருக்குழற்கற்றை, மாலை—யென்று பொருள்கொள்க. மிக்க நற்பேறு பெற்றிடுதல்-தந்யமாக ஆதல். இங்கு அன்பு அவிர் நோக்கு என்பது, ஆகேகரமென்னும் கடைக்கண்பார்வையை; அதாவது: பாதி மூடியும் பாதி மூடாமலுமிருக்கிற கடைக்கண்களையும், அடிக்கடி பிறழ்கின்ற கருமணியையுமுடைய கண்களாலே காதன்மைதோன்ற நோக்குதல்.

இப்பாட்டு, கருதியபொருளைத் தெரிவுறுதற்குரிய சொற்கள் விரிந்து விளங்குதலில் உய்த்தலில்பொருளுண்மையென்னுங் குணமுடையதாம்.

அணி:—இப்பாட்டு முதலடியில் வழியெதுகை வந்திருத்தலின் அநுப்பிராசம் என்னும் சொல்லணியதாம். எம்பெருமானது திருமுடியில் வைத்திருக்கிற நாய்ச்சியாரது கடைக்கண்பார்வையினுகிய நீலநிறமுடைமையென்னுந் தருமசம்பந்தத்தாலே குவளைமலர்மாலையென்னும் பொருளின்பேதம் சம்பாவிக்கப்படுதலாலே விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பேற்றவணியாம். (௨௦)

21. திருவரங் கேசன் றனக்குநின் றனக்குஞ்
சேர்தருங் கேண்மையி னாலே
ஒருவருக் கொருவர் மாலைமாற் றுதலை
யுவப்பொடு புனைந்துரை விபுதர்

மருவரு மளக வசுதையே குறைவு
மற்றுயர் வொப்பெனும் வழக்காற்
பொருவரு மார வாரமுள் ளனவாப்
புரிவராற் புவனமூன் றையுமே.

பதவுரை:—மரு வரும் அளக வசுதையே - இயற்கையாகிய திவ்யபரிமளந் தோன்றுகின்ற திருக்குழற்கற்றையோடு கூடிய பூருபியாயிருக்கிற நாய்ச்சியாரே!; (பூதேவியாரின் பூர்ணம்சமாகத் திருவவதரித்தருளிய கோதையாரே! என்றுமாம்.) நின்தனக்கும் - தேவரீருக்கும்; திருவரங்கேசன் தனக்கும் - அழகியமணவாளனுக்கும்; சேர்தரு கேண்மையினுலே - உண்டாகிய பிரணயத்தினுலே; ஒருவருக்கொருவர் மாலைமாற்றுதலை - அந்நியோந்நிய மாலாபரிவிருத்தியென்னும் ஒரு மங்கலச்சடங்கை; உவப்பொடு - உள்ளத்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடனே; புனைந்துரை - புகழ்ந்துபேசுகின்ற; விபுதர் - பரமரசிகர்களான வித்வான்கள்; குறைவு, உயர்வு, ஒப்பெனும் வழக்கால்—இவற்றுல் இவர்க்குத் தாழ்வு, இவற்றுல் இவர்க்கு மேன்மை, இவற்றுல் இருவர்க்கும் ஒப்பு—என்னும் விவாதமொழிகளாலே; புவனம் மூன்றையும் - திரிலோகங்களையும்; பொருவு அரும் - ஒப்பில்லாத; ஆரவார முள்ளனவா - முழக்கத்தையுடையனவாக; புரிவர் - செய்வார்கள். எ-று. மற்று, ஆல் அசைகள்.

கருத்து:—வருடந்தோறும் நாய்ச்சியாருக்கும் மன்னனுருக்கும் நடக்கிற மாலைமாற்றலாகிய உத்ஸவத்தைச் சேவித்துப் பரமாநந்தபரிதர்களாயிருக்கிற ரசிகசிரோமணிகளாகிய விபுதர்கள், சிற்சில காரணங்களைக் கொண்டு நாய்ச்சியாரே எங்ஙலத்தானுமுயர்ந்தவரென்றும், மன்னனுரே மகிமையாலுயர்ந்தவரென்றும், இருவரும் இரண்டினுலும் ஒப்பானவரென்றும் சொல்லுகிற பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தரூபமான வியவகாரமொழிகளாலே மூன்றுலகங்களையும் சப்தாயமானமாகச் செய்கின்றுர்களென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—மாலைமாற்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வருடந்தோறும் பங்குனியுத்தரத் திருக்கலியாண மகோத்ஸவத்திலும், ஸ்ரீரங்கம் உத்ஸவத்திலும் இன்றும் நடந்துவருகிறது. அரங்கேசன்—குணசந்தி. அளகவனிதை இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பயனு முடன்றெக்கதொடர். வசுதை - பூமி; இது அதன் அதிதேவதையாகிய பூமிப்பிராட்டியாரை; பிராட்டியாரின் பூர்ணம்சசம்பூதையாரான நாய்ச்சியாரை யிங்குக் குறிக்கிறது. உயர்வு ஒப்பு- "முற்று மற்றெரோவழி" என்றதனுல் உயர்வொப்பு என்றுயிற்று. ரசிகர்

வியவகரிக்கும்பொழு தெழுகின்ற முழக்கம் கடல்முழக்கினும் மிக்கிருத்த லால், பொருவருமாரவார மெனப்பட்டது. புவனம் மூன்றென்றது, சுவர்க்க மத்திய பாதாளங்களை.

இப்பாட்டு, பலபொருள்பயக்குந் திரிசொற்களேயில்லாமல் கருதிய பொருள் வெளிப்படையாய்த் தெரிதலாலே தெளிவு என்னும் குணவணி யதாம். (உக)

22. அறுகெனும் பசிய புல்லினை யனைய
வணிநின தனுவொளி யாலும்
உறுநறுங் கோரோ சனைதனை யனைய
வொண்டிரு வுருநிழ லாலும்
நறுவிய மயிலின் கயிலியன் மருவி
நாயக னெழிற்றிரு மேனி
மறுவறப் பணிவார் தமக்குமங் களமாம்
வாழ்க்கையை யருள்வதா யினவால்.

பதவுரை:—அனை - அகிலலோகஜநநியான வசுதாதேவியாரே!; நாயகன் - சர்வலோக நாயகனுகிய அழகியமணவாளனது; எழில் - அழகிய; திருமேனி - திருமேனியானது; அறுகு எனும் பசும்புல்லினை யனைய - தூர்வா என்று சொல்லப்படும் பசுமையானபுல்லைப்போன்ற; நின தனு ஒளியாலும் - தேவரீருடைய திருமேனியின் காந்தியினுலும்; உறு நறுங் கோரோசனை அனைய - பொருந்திய கோரோசனையைப்போன்ற; ஒண் திருவுரு நிழலாலும் - ஒள்ளிய திருமேனியின் சோபையினுலும்; நறுவிய மயிலின் - நல்ல மயூரத்தினது; கயில் இயல் - கழுத்தினதுசாயலை; மருவி - சார்ந்து; மறுஅற - தீங்குகள் நீங்க; பணிவார்தமக்கு - வணங்குகின்றவர்களுக்கு; மங்களமாம் - சுபகரமாகிய; வாழ்க்கையை - பெருவாழ்வை; அருள்வதாயினது - கொடுத்தருள்வதாயிற்று எ-று. ஆல்-அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியாரது பொறுமையென்னுங் குணத்திற் கநுகுணமாயிருக்கிற புருவத்தின் அழகிய வொசிவினுலும், பெரியபிராட்டியாரின் கருணைக் கநுகுணமாயிருக்கிற இன்சொற்களாலும், துட்டநிக்கிரகபூர்வகமாகச் சிட்டபரிபாலனஞ் செய்தருளும் சர்வேச்சுரனது திருவுள்ளமானது தனக்கியல்பாயமைந்த சுவாதந்திரியத்தைவிட்டுத் தாட்சண்ணியத்தையும் காருண்யத்தையும் அமைந்து அடியார்களை அந்தமில்பேரின்பத்தை யடைந்துவாழும்படி செய்வதாகவாயிற் றென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—இதனால் நாய்ச்சியார் பெரியபிராட்டியாரோடு கூடிய எம்பெருமான் திருமருங்கி லெழுந்தருளியிராதபோது பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகாரமும் அவ்வெம்பெருமானது ரட்சணகாரியமும் சபலமாகாதென்பது சூசிக்கப்படுகிறது. நாயகன் எழில்திருமேனி தனக் கியல்பாயமைந்த மைவண்ணத்தைவிட்டுப் பசுமைநிறத்தோடுகூடிய சுவர்ணவர்ணத்தை மருவிப் பிறிதொருவண்ணத்தைப் பெற்றதென்கையாலே சர்வேச்சுரன் சுவாதந்திரியகுணத்தைவிட்டுப் பொறுமையையும் கருணையையும் பொருந்தி அடியார்களை அநுக்கிரகித்தருளுகிறுனென்ற விடயம் சூசிக்கப்பட்டது. திருமேனி லக்ஷணையாகத் திருவுள்ளத்தையும் சரீரியான சர்வேச்சுரனையும் குறிப்பதாகக்கொண்டு இவ்வாறு கொள்ளப்பட்டது. உள்ளவாறே பொருள் கூறலு மொன்று. திருமேனியே தன்னை உபாயமாக நினைக்கின்றவர்களுக்கு இன்பம்பயக்குமென்பதை அமுதனாரும், "கையிற் கனியெனக் கண்ணனைக் காட்டித் தரினுமுன்றன் - மெய்யிற் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன்" என விளக்கியருளினர். அறுகு - தூர்வை. இளம்புல்; பதம்; சதபர்விகையென்ற பெயரும் இதற்குண்டு. கோரோசனை என்பது மேலான பசுவினிடத்துண்டாகும் ஒரு மருந்துப்பொருள்; வாசனைப்பொருளுமாம். பச்சைவண்ணத்துக்கும் பொன்வண்ணத்துக்கும் பல பிரசித்தமான உபமானப்பொருள்க ளிருப்பவும் இவற்றை இங்கு எடுத்துக்கூறியது,

"அறுகம்புல் வாதபித்த மையமோ டீளை
சிறுகவறுக் கும்பின்னுஞ் செப்பில் - அறிவுதரும்
கண்ணோ யொடுதலைநோய் கண்புகைச்சல் ரத்தபித்தம்
உண்ணோ யொழிக்கு முரை"

என்றும்,

"நீரிழிவு மேகசுர நீங்காக் கனல்வேகம்
சூரியவுன் மாதங் குழந்தைகணோய்—பாரகபம்
வீறும் மசூரியும்போம் வேதங் தனிலிரண்டாய்க்
கூறுங்கோ ரோசனைகட் கு"

என்றும் பதார்த்தகுணசிந்தாமணியார் கூறியபடி இவ்விரண்டு திரவியங்களும் உளத்திலும் உடலிலுமுண்டாகும் ஆதிவியாதியைப் போக்கி அறிவையும் ஆகத்தையும் விருத்திசெய்யுமாறுபோல இவ்விருவகையான காந்திகளும் அபராதிகள்பக்கலிலே எம்பெருமானுக் குண்டாகும் சீற்றத்தை மாற்றிக் குளிரக் கடாக்ஷிக்கும்படி காருண்ய தாட்சணியங்களை விருத்திசெய்யும் மகிமையுடையவை யென்பதைக் கருதியேயாம். அனை - அண்மைவிளி; இது அன்னையின்விகாரம். நினவென்பதன் அகரம் ஆறனுருபு. தனு - திருமேனி.

7

உரு - திருமேனி. நிழல் - காந்தி. நறுவிய - நறுமையென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்; இங்கு அழகியவென்னும் பொருளது. கயில் - பிடரி; இது சினையாகுபெயராய்க் கழுத்தைக் குறித்தது. இயல் - சாயல்; நாயகன் என்றதனால் துட்டநிக்கிரக சிட்டபரிபாலனஞ் செய்பவனெனக் கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. மங்கலமாம் வாழ்க்கையென்றது நித்தியசோபனத்தோடு கூடிய வைகுந்தவான்பெரும்போகத்தை.

இப்பாட்டுக் குறிப்பினால் ஒருபொருள் சிறப்புறத்தோன்றுதலாலே உதாரமென்னுங் குணமுடையதாம்.

அணி:—எம்பெருமான் திருமேனி நாய்ச்சியார் பெரியபிராட்டியார் திருமேனியொளியினாலே தன் மைவண்ணம் மறைபட்டு மயிலின் கயில் வண்ணம் பெற்றதாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலே பிறிதின்குணம்பெறலணியாம். "ஒருபொரு டன்னியல் பொழிந்து பிறிதின், குணம்பெறல் பிறிதின் குணம்பெற லணியே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் தத்குணலங்காரமென்பர். (உஉ)

23. அன்னைநின் னொடுபொன் னொடுமுறை யிறைவ
னாகுமா ராத்தியன் றன்னை
முன்னைமா மறையாம் மலரினு னன்கு
முறையினு ராதனை புரிந்து
மன்னிய மகிமை வாய்ந்தவா னவரும்
மனுமுத லானமா னவரும்
பன்னரும் புகழும் மன்னருந் தமது
பதிபுரந் தனர்பல பகலே.

பதவுரை:—அன்னை - தாயே; நின்னொடு - தேவரீரோடுகூட; பொன்னொடும் உறை - பெரியபிராட்டியாரோடும்வந் தெழுந்தருளியிருக்கிற; இறைவன் ஆம் - நாதனாகிய; ஆராத்தியன்றன்னை - அர்ச்சிக்கத்தக்கவனாகிய திருவரங்கமன்னனாரை; முன்னை - பிரமலோகத்திலும், திருவயோத்தியிலும், திருவரங்கத்திலு மெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது; மன்னிய - நிலைபெற்ற; மகிமைவாய்ந்த - பெருமை பொருந்திய; வானவரும் - பிரமா முதலிய தேவர்களும்; மனுமுதலான மானவரும் - வைவச்சுதமனுமுதல் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன்வரையுள்ள அம்மனுவின்வமிசத்திற்பிறந்த அரசர்களும்; பன் அரும் புகழ் அ மன்னரும் - சொல்லுதற்கருமையான பெரும்புகழ்வாய்ந்த பிரசித்திபெற்ற அந்தத் தன்மவன்மன் முதலிய சோளதேசத்தரசர் முதலிய

வர்களும்; முறையின் - கிரமப்படி; மாமறை ஆம் மலரினுல் - பெருமை மருவிய புருஷசூக்தம்முதலிய வேதமந்திரங்களாலும், ஆராதனயோக்ய மான புட்பங்களாலும்; நன்கு ஆராதனே புரிந்து - நன்ருக ஆராதித்து; பலபகல் - சிரகாலம்; தமது பதி - தம்முடைய ராஜ்யங்களை; புரந்தனர் - பரிபாலனஞ்செய்தார்கள். எ-று. ஏ அசை.

கருத்து:—நாய்ச்சியாரே! தேவரீரோடு பெரியபிராட்டியாரோடும் வந்து ஏகாசனத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஆராதிக்கத்தக்கவனுகிய சர்வேச் சுரனை முற்காலத்திலே வானவரும் மானவரும் மன்னவரும் முறைப்படி மந்திரபுஷ்பங்களாலே ஆராதனைசெய்து வெகுகாலம் தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானங்களிலிருந்து தமது ராஜ்யங்களைப் பரிபாலித்துவந்தனர். இப்பொழுதோ அந்தத் திருவரங்கமன்னனுரோடுகூடி யெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரைப் பணிந்து யாவரும் சர்வாபீஷ்டங்களையும் பெற்று எங்கும் திருவருள்பெற் றின்புறுகிருர்களென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—அன்னே! அண்மைவிளி. ஆராத்தியன் - பூசிக்கத் தக்கவன். முன்னே - முந்தியகாலங்கள்; இவற்றைப் பதவுரையிலேயே விளக்கினேம். முறை - பிரமலோகம் முதலிய மூன்றிடங்களிலும் கிரமப்படி என்ருவது ஆராதனக்கிரமப்படி என்ருவது கொள்ளலாம். மாமறையென் றது, அபௌருஷேயமாய், நித்தியமாய், ஸத்தியமாய், எல்லாப்பொருள்களை யும் அறிந்ததாய் அறிவிப்பதாயிருக்கிற பெருமையோடு கூடிய வேதத்தி லுள்ள புருடசூக்தாதி மந்திரங்களை. மறையாம் மலர் - மந்திரபுட்பங்கள்; இது முன் விளக்கப்பட்டது. முன்னே என்ற குறிப்பினுல் இப்பொழுது தேவரீரையே பணிந்து யாவரும் சர்வாபீஷ்டங்களையும் பெறுகின்ருர்க ளென்று விரித்துப் பொருள்கூறப்பட்டது. பிரமாதிதேவர்களும் மனுமுதலிய வர்களும், தன்மவன்மா தொடக்கமானவர்களும் தேவரீர்நாதனே யாரா தித்து அபீஷ்டசித்தியையடைந்தனரென்பதை ஸ்ரீரங்கம் ஸ்தலபுராணம் ஸ்ரீராமாயணம் முதலியவைகள் விரிவாக விளம்புகின்றன.

இப்பாட்டு, சொல்லின்கண்ணும் பொருளின்கண்ணும் சுவையுடைய தாகத் தொடுக்கப்படுதலில் இன்பமென்னுங் குணவணியதாம். இத னிலக்கணம் முன்சொல்லப்பட்டது. (உங)

24. ஈரமே புலரா விரும்பிழை யிழைத்த
விவரையு மளித்தரு ளுதனின்
பாரமே யென்று திருவரங் கருக்குப்
பரிவொடு பகர்ந்திடு மளவில்

வாரமே யவன்றன் மற்றொரு பாலீ
வதிந்திலை யெனிற்பெரும் பாலும்
ஆரமே யனைய திருநகை முகத்தா
யவன்பரா முகஞ்செயு மன்றே.

பதவுரை:—ஆரமே யனைய திருநகைமுகத்தாய்! - முத்தின்பத்தியை யொத்த அழகிய குறுமுறுவலோடு கூடிய திருமுகமண்டலத்தையுடைய தாயே!; நீ - தேவரீர்; திரு - பெரியபிராட்டியார்; அரங்கருக்கு - திருவரங்க மன்னனுரிடத்தில்; பரிவொடு - பிரீதியோடு; ஈரமே புலரா இரும்பிழை யிழைத்த இவரையும் - (மறக்கவொண்ணாதபடி) சமீபகாலத்தில் மகாபரா தங்களைச்செய்த இந்தச் சேதநர்களையும்; அளித்தருளுதல் - கிருபையாலே காப்பாற்றுதல்;- நின் பாரமேயென்று - ரட்சகராயிருக்கிற தேவரீரது கடமையாகுமென்று; பகர்ந்திடும் அளவில் - விண்ணப்பஞ்செய்யுங்காலையில்; அவன்றன் மற்றொருபால் - அந்த எம்பெருமானுடைய மற்றொரு பக்கத்தில்; வாரம் மேய் - உரிமைவாய்ந்து; வதிந்திலையெனில் - எழுந்தருளியிராவிட்டால்; அவன் - அந்தச் சர்வேச்சுரன்; பெரும்பாலும் - மிகவும்; பராமுகஞ்செயு மன்றே - திருமுகத்தை மாறவைத்தருளுவனல்லவா எ-று.

கருத்து:—நாய்ச்சியார் பக்கத்திலெழுந்தருளியிராவிட்டால் பெரிய பிராட்டியாரது புருஷகாரத்துவமும் சர்வேச்சுரனது சர்வரட்சகத்துவமும் ஜீவியாதென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—ஈரமேபுலரா இரும்பிழை - மறக்கவொண்ணாதபடி சமீபகாலத்திற் செய்த பெரிய குற்றம். உம் - இழிவுசிறப்புப்பொருளது. வாரம் என்பது எம்பெருமானுக்கு வல்லபையாயிருக்கும்உரிமை, வாற்சலியம், அடியார்பக்கலுள்ள பட்சபாதமுமாம். ஆரம் - முத்து; அதன் வரிசைக்கு ஆகுபெயர். நகை - தந்தம்; முறுவலுமாம். முகம் மாறவைத்தல் - பிரார்த் தனைக் குடம்படாமை. செயும்—செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டுவினைமுற்று. அன்று ஏ என்று பிரித்து அசையாகவும் கொள்ளலாம். பரிவொடு பகர்ந்திடு மளவிலென்றுங் கூட்டிக்கொள்ளலாம். பரிவு - பக்குவம்; வருத்தமுமாம்.

இப்பாட்டு, கவியாற் கருதப்பட்டபொருள் வெளிப்படையாய் விரை விற் புலப்படுதலுடைமையில் தெளிவென்னுங் குணமுடையது.

அணி:—பெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகாரம் பலிப்பதாகிய காரியம் முற்றுப்பெறுதற்குத்திருவரங்கமன்னனாது மற்றொருபக்கத்தில் நாய்ச்சியா ரெழுந்தருளியிருத்தல் ஊகிக்கப்பட்டிருத்தலால் இப்பாட்டு உய்த்துணர வைப்பணியாம். "இவ்வா றுயி னீது று மெனவொரு, காரிய முடிவைக் கருத லுய்த் துணர்வே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். இதனை வடநூலார் சம்பாவ னலங்காரமென்பர்.

(௨௪)

25. என்னையே யின்பச் சுவைக்குத வியதா
யிருப்பதுங் குணங்களால் வணங்கும்
அன்பரின் பிழையை யொழிப்பதுமாகி
யவிருநின் னன்னுத லொசிவே
முன்வினைப் பயனீ வதில்விருப் புமிகும்
முதல்வனின் சுதந்திரத் துவத்துத்
துன்னிய துரபி மானத்தின் மருமந்
துளைப்பதின் முதற்கரு வியதாம்.

பதவுரை:—என்னையே - எனது தாயே; இன்பச் சுவைக்கு - போகரசத்திற்கு; உதவியதாயிருப்பதும்-அநுகூலமாகவுள்ளதும்; குணங்களால் - விவித விலாசரூபமான குணங்களினாலே; வணங்கும் - அடிபணியும்; அன்பரின் பிழையை - அடியார்களின் அபராதங்களை; ஒழிப்பதும் - போக்குவதும்; ஆகி - ஆய்; அவிரும் - விளங்கும்; நின் - தேவரீரது; நல் நுதல் - நல்ல புருவத்தினது; ஒசிவே - அசைவுதானே; முன்வினைப்பயன்ஈவதில் - பூர்வகன்ம பலங்களைக் கொடுக்கும்விஷயத்தில்; விருப்புமிகும் - ஆசையதிகரிக்கின்ற; முதல்வனின் - நாயகனாகிய திருவரங்கமன்னனாரது; சுதந்திரத்துவத்து - சுவாதந்திரியத்திலே வைத்துள்ள; துன்னிய - மிகுந்த; துரபிமானத்தின் - தகுதியல்லாத பிரீதியினது; மருமம் - உயிர்நிலையை; துளைப்பதில் - பிளக்கும் விஷயத்திலே; முதற்கருவியதாம் - முக்கியசாதனமாகுகின்றது எ-று.

கருத்து:—நாய்ச்சியாரது புருவங்களினசைவே அவரவர்களுடைய கருமாநுகுணமாக நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களைச்செய்தலிற் போர விருப்புடைய சர்வேச்சுரனது சுவாதந்திரியத்தை மாற்றி அபராதிகளையும் அநுக்கிரக்கும்படிசெய்யவல்லதென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—என் அன்னை - என்னை. ஏ விளியுருபு. இன்பச்சுவை - போகரசம். குணங்கள் என்றது இங்குப் புருவங்களின் பலவகையான தொழிற்பண்புகளை; இவைகள் திருவுள்ளக்கருத்துக்களைக் குறித்துரைப்பன ஆகும். நாய்ச்சியாரது நன்னுதலொசிவு, பெரியபிராட்டியாரின் இன்சொற்களைக் காட்டிலும் காரியஞ்செய்யவல்லதென்பது சூசிக்கப்பட்டது. அன்பரின் பிழையை யொழித்தலாவது - திருப்புருவத்தின் பலவகையான சிங்கார சேட்டிதங்களாலே அடியார்களின் அபராதங்களையெல்லாம் எம்பெருமான் மறக்கும்படிசெய்வது.

மூவினமெய்களும் ஆதிதொடங்கி அந்தம்வரை சமமாகத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலால் இப்பாட்டு, சமநிலையென்னுங் குணவணியதாம். (உரு)

26. அன்னையே மன்னு மரங்கமா மாகத்
தவிர்திரு மின்னமர் மாலாந்
தென்னையேய் மாலின் கருணைமா மழையாற்
றிகழ்வதுங் கொடுநர கென்னுங்
கொன்னையே விளைவெவ் விடமொழிப் பதுமாங்
குளிர்சுதா சிந்துவா முன்னைப்
பொன்னையேய் புனிதர் படிந்துவல் விரைவிற்
போக்குகின் றனர்மும்மை வெம்மை.

பதவுரை:—அன்னையே - தாயே; மன்னும் - நிலைபெற்ற; அரங்கம் ஆம் மாகத்து - வாசத்தானமான ஆகாயத்திலே; அவிர் - விளங்குகின்ற; திரு - பெரியபிராட்டியாகிய; மின் - மின்னலை; அமர் - பொருந்திய; மாலாம் - திருமாலாகிய; தென்னையேய் - கருமைவாய்ந்த; மாலின் - மேகத்தினது; கருணைமாமழையால்-கிருபையாகிய பெருமைபொருந்திய வருஷத்தினாலே; திகழ்வதும் - பெருகிவிளங்குவதும்; கொடுநரகென்னும் - கொடுமையான துர்க்கதியென்று சொல்லப்படுகின்ற; கொன்னையே விளை - பயத்தையேயுண்டுபண்ணுகின்ற; வெவ்விடம் ஒழிப்பதுமாம் - கொடிய விஷத்தைப் போக்குவதுமாகிய; குளிர் சுதா சிந்துவாம் உன்னை - குளிர்ந்த அமிர்த நதியாகிய தேவரீரை! பொன்னையேய் புனிதர் - பொன்னைப்போலப் போற்றத்தக்க சாதுக்கள்; படிந்து - வணங்கி; (மூழ்கி;) மும்மைவெம்மை - தாபத்திரயங்களையும் வல் விரைவில் - அதிசீக்கிரத்தில்; போக்குகின்றனர் - ஒழித்துவிடுகின்றனர் எ-று.

கருத்து:—சாதுக்கள் துர்க்கதியாகிய கொடுவிடத்திற் கமுதநதியாகிய நாய்ச்சியாரை யடிபணிந்து தாபத்திரயங்களையும் அதிசீக்கிரமாகப் போக்குகிறார்களென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—அரங்கம் மா மாகத்து எனப் பதம்பிரித்து, அரங்கமாகிய பெருமைபெற்ற ஆகாயத்திலென்றும், அரங்கம் ஆம் மாகத்து என்று பிரித்து அரங்கமாகிய ஆகாயத்திலென்றும் பொருள்கூறலாம். இங்கு அரங்கமென்றது சமரபூபாலனென்னும் திவ்யசிம்மாசனத்தோடுகூடிவிளங்கும் அர்த்தமண்டபத்தை. திருவரங்கமாநகரமன்று. இது வாசஸ்தானத்தைக் குறிக்குமென்பதை, "திருஅரங்காவுறைமார்பா" என்னும் திவ்வியகவிவாக்கானும் உணர்க. கோயிலுக்குப் பூலோகவைகுண்டமென்றுந் திருநாமமுண்மையால் திருவரங்கமாநகரமாகிய பரமாகாசத்தி லென்று பொருள் கூறலாமாயினும் இங்குப் பொருந்தாதாம். அரங்கு என்பது அம்முச்சாரியை பெற்று அரங்கமெனவந்தது. அவிர்திரு, அமர்மால்—வினைத்தொகைகள்.

அமர்ந்திருத்தல் முக்காலத்தினு மொத்தியல்வதாதலின் நிகழ்காலமாக வடநூலார்கொள்கைப்படி பொருள்கொள்ளப்பட்டது. அவிரென்பதுக்கும் இவ்வாறே கொள்க. தென் - கருமை. மால் என்பது எம்பெருமானுக்கும் மேகத்துக்கும் பெயர். கொன் - அச்சம். ஏ பிரிநிலை. சுதா - அமுதம். சிந்து - நதி. பொன்னையேய்தலாவது - பொன்னென்பது உலோகங்களுக்கெல்லாம் மேலான பெருமைபெற்றுவிளங்குவதுபோல அடியார்களுக்கெல்லாம் மேலாய்விளங்குதல். பொன் என்பது இங்குச் சுவர்ணத்தைக் குறிக்கின்றது. பொன்போலப் புனிதர் போற்றத்தக்கவரென்பது கருத்து. புனிதர் என்றது சாதுக்களை; அவர்களே மனம் மொழி மெய்களிற் பரிசுத்தமுடையவராதலின். படிதல் - வணங்கல்; மூழ்கலுமாம். மும்மைவெம்மையாவது— தன்னால்வருவது, தெய்வத்தால் வருவது, புலிமுதலிய துட்டஜந்துக்களால் வருவது. இவை முன்னமே விளக்கப்பட்டன.

இதுவும் இருபத்தைந்தாவதுபாட்டைப்போன்றிருத்தலிற் சமநிலையேயாம்.

அணி:—அன்னையே மன்னு, மும்மை வெம்மை—வழியேதுகை யென்னுஞ் சொல்லணி. அரங்கம், திரு, மால், கருணை, நரகு, நாய்ச்சியார் என்னும் உபமேயங்களிலே முறையே ஆகாயம், மின்னல், மேகம், மழை, விடம், சுதாநதி யென்னும் உபமானங்களை ஒற்றுமையினு லாரோபித்திருத்தலில், இப்பாட்டு அவையிலொற்றுமையுருவகமாம். மிகையும் குறையும் உபமானோபமேயங்களில் இல்லாமையாலே அவையில் என்று விசேடிக்கப்பட்டது. ஒற்றுமையென்று விசேடித்தது அவற்றின் செய்கையாலு முருவகப்படுத்தலுண்மையின். "ஒற்றுமை செய்கை யொன்றுற் புனைவுளி, தன்னிலல் பொருளைத் தாக்குத லுருவகம்" (புனைவுளி - உபமேயம். அல்பொருள் - உபமானம்.) என்பர் சந்திராலோகநூலார். வடநூலார் இதனை அபேதரூபகமென்றும், செய்கையால் வருவதைத் தாத்ரூப்பிய ரூபகமென்றும் சொல்வர். மிகை, குறை யென்பதை முறையே அதிகம் நியூநமென்ப. "உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித், தொன்றென மாட்டினஃ துருவகமாகும்" என்பர் தண்டியாசிரியர். பொருள் - உபமேயம். ஒன்றென மாட்டுதல் - ஆரோபித்தல்; அதாவது—உபமானோபமேயங்களின் அபேதவுணர்ச்சி. இந்த அணியை வித்யாநாதர்முதலியோர் சமஸ்தவஸ்துவிஷய சாவயவ ரூபகாலங்காரமென்பர். (உசு)

27. குற்றமுற் றவுஞ்செய் குற்றவென் றனையுங்
குளிரளி யினுக்கிலக் காக்கிச்
செற்றமுற் றிடாம லளித்தரு டலைநீ
செய்தவ ளாகினை யானால்
நற்றவர் பற்றே நிற்கிது தகுமால்
நனிதவக் கடிபடு நகிலை
யுற்றவ ளாயும் பெற்றதாய் சுதனை
யுவந்தமு தூட்டியே வளர்க்கும்.

பதவுரை:—நற்றவர்பற்றே - நலந்தருவதான தவத்தினையுடைய பெரியோர்களுக்கெல்லாம் தஞ்சமாக விருப்பவரே!; நீ - தேவரீர்; குற்றம் முற்றவும் செய்குற்ற என்றனையும் - எத்தனைவிதமான அபராதங்களுள்ளனவோ அவையனைத்தையும் செய்திருக்கிறவனான அடியேனையும்; செற்றம் உற்றிடாமல் - கோபங்கொள்ளாமல்; குளிர் அளியினுக்கு இலக்கு ஆக்கி - தண்ணளிக்குப் பாத்திரனாகப்பண்ணி; அளித்து அருடலை - ரட்சித்தருளுதலை; செய்தவள் ஆகினையானால் - செய்தருளியவராக ஆவீரேயானால்; இது - இந்த ரட்சணகாரியம்; நினக்கு - சகலலோக ஜநநியாகிய தேவரீருக்கு; தகும் - உசிதமாம்; பெற்றதாய் - வருந்திப் பெற்றுவளர்த்த தாயானவள்; நனி தவக் கடிபடுநகிலினள் ஆயும் - பெற்ற குழந்தையினாலே மிகவும் அதிகமாகக் கடிபட்ட தனதடங்களையுடையவளாயிருந்தாலும்; சுதனை - தன்குழந்தையை; உவந்து - அதனால் வெறுப்புறாமல் பிரீதியோடு எடுத்து மார்பிலணைத்து மகிழ்ந்து; அமுதூட்டி - முலைப்பாலையருத்தி; வளர்க்கும் - காப்பாற்றுவாள் எ-று. ஆல் அசை.

கருத்து:—அகிலலோக ஜநநியாகிய தேவரீருக்கு அதிபாதகாதி பாதகங்களையெல்லாஞ் செய்துள்ள வென்னையும் கருணைக்கிலக்காக்கிக் காப்பாற்றுதல் கடமையேயாமென்பது.

விசேடக்குறிப்பு:—பற்று - தஞ்சம்; இதனைப் பற்றுக்கோடென்பர். நற்றவர் - பிரபந்நர்; இப்பாட்டிலுள்ள மூன்றும்மைகளில் முன்னது முற்றும்மை; இடையது இழிவுசிறப்பும்மை; கடையது உயர்வுசிறப்பும்மை. செய்குற்ற — செய் பகுதி; உறு துணைவினைப்பகுதி; கு - சாரியை; உகரக்கேடு சந்தி. செய்குறு — அனைத்தும் ஒரு பகுதி; பகுதி யிரட்டி யிறந்தகாலங்காட்டிற்று. அ பெயரெச்சவிகுதி; ஆதலால் இது செய்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; என்னையென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

குணம்—சேறிவு.

அணி:—இப்பாட்டில் வழியெதுகையென்னும் அநுப்பிராசம் பெரும்பாலும் வந்துளது காண்க. கடிபடுதனத்தினளாயும் பெற்றதாய் சுதனை உவந்தமுதூட்டிவளர்க்குமென்னும் பொதுப்பொருளால் என்றனைக் காத்தருளுதல் பொறையுருவான உனக்குத் தகுமெனச் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டிருத்தலால் இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். "பொதுவாற் சிறப்புஞ் சிறப்பாற் பொதுவும், புகறல் வேற்றுப் பொருள்வைப் பணியே" என்பர் சந்திராலோகநூலார். "முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப் - பின்னொரு பொருளை யுலகறி பெற்றி, ஏற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே" என்பர் தண்டியாசிரியர். (உஎ)

[இவ்விருபத்தேழுபாடல்களும் ஆசிரியவுரிச்சீரானே வந்த எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தங்கள். ஆசிரியவுரிச்சீர்:—நேர்நேர் - தேமா. நிரைநேர் - புளிமா. நிரைநிரை - கருவிளம். நேர்நிரை - கூவிளம். இவைகளாம்.

ஆசிரியத்தளை:—நேர்முன் நேர்வருவது நேரொன்றாசிரியத்தளை; நிரைமுன் நிரைவருவது நிரையொன்றாசிரியத்தளை. இவ்விருபத்தேழு பாட்டிலும் இவ்வாசிரியத்தளையன்றி மாமுன்னிரையும் விளமுன்னேரும் வரும் வெண்டளையும் விரவிவந்தமை காண்க.]

28. இந்திர நீல மணியினீ ணிறத்தா
ளெழில்கொள்கல் லாரவண் கரத்தாள்
அந்தன பரத்தால் வணங்கிடு மெய்யா
ளரும்பெருங் கருணையங் கடலாள்
குந்தள வாச வாசிகை வசமாக்
கொண்டருள் கொழுநனை யுடையாள்
செந்தமிழ்ப் புதுவை யந்தணன் புதல்வி
சிறந்தில குகநம துளத்தே.

பதவுரை:—இந்திரநீலமணியில் நீல் நிறத்தாள் - சதமகமணிபோலே விளங்குகின்ற நீலமான தேககாந்தியையுடையவரும்; எழில்கொள் கல்லார வண் கரத்தாள் - அழகமைந்த செங்கழுநீர்மலரையேந்திய அழகிய திருக்கையையுடையவரும்; அந்தனபரத்தால் வணங்கிடு மெய்யாள் - அழகிய தனபாரங்களைப் பரிக்கிறதினாலே சிறிது வளைந்துதோன்றுந் திருமேனியையுடையவரும்; அரும் பெருங் கருணையங்கடலாள் - பிறர்களுக் கடைதற்கருமையான பெருமைமருவிய கிருபாசமுத்திரமாயிருப்பவரும்; குந்தளம் -

திருக்குழற்கற்றையிற் சூட்டிய; வாசம் - பரிமளம் பொருந்திய; வாசிகை வசமா - திருமாலைகளாலே தமக்குச் சுவாதீனனாகச் செய்யப்பட்ட; கொழு நனையுடையாள் - நாயகனையுடையவளுமாயிருக்கிற; செந்தமிழ்ப் புதுவையந் தணன் புதல்வி - செவ்விய தமிழ் சிறந்துவிளங்குதற்கிடமான ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் திருவவதரித்தருளிய பெரியாழ்வாரது திருமகளாராகிய கோதை சூடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியார்; நமது உளத்தே - அடியார்களாகிய நம் முடைய இதயகமலத்திலே; சிறந்திலகுக - சிறப்பாக வீற்றிருந்து விளங் கக்கடவர் எ-று. ஏ - ஈற்றசை.

கருத்து:—ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே திருவவதரித்தருளிய பெரியாழ்வார் திருமகளாராகிய கோதைசூடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியார், இப்பொழுது இந்தத் திவ்வியதேசத்திலே திருவுளமுவந்து சேவைசாதித்தருளியது போலவே சர்வதேச சர்வகால சர்வாவஸ்தைகளிலும் நம்முடைய இதயத் திலே வீற்றிருந்து விளங்கிக்கொண்டிருந்தருளவேணு மென்பதாம்.

விசேடக்குறிப்பு:—கொழுநனையென்பதற்குச் செழித்த அரும்பு என் றும், மிகுந்த தேன் என்றும் பொருளுண்மையில் வாசிகைவசமாக்கொண் டருள் கொழுநனையுடையாளென்பதிற் சப்தசமத்காரமுண்மை யோர்க.

இப்பாட்டும் முன்கூறிய உஎ பாடல்கள்போலே அடியடிதோறும் ஏழுசீர்வந்து இயற்சீரும் ஆசிரியத்தளையும் வெண்டளையும் அமைந்து வேறு சீரும் தளையும் விரவாதிருப்பினும் ஓசைவேறுபாடுண்மை யோர்ந்துணர்க.

பொருள் வெளிப்படையாய் விளங்குதலில் இப்பாட்டும் தெளிவென் னுங் குணமுடையதேயாம்.

இப்பாட்டு, நாய்ச்சியார் சமரபூபாலனில் எழுந்தருளியிருக்குமியல்பை நேரே கண்ணுற்கண்டாற்போல உள்ளவாறுணர்த்தும் சொற்களாலே முறையே தொடுக்கப்பட்டிருத்தலால் தன்மைநவிற்சியணியாம். "எவ் வகைப் பொருளையும் மெய்வகை விளக்கும், சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை யாகும்" என்பர் தண்டியாசிரியர். "அதுவே, பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடுபுலனும்" என்பர் பின்னும். "மேவியசாதி வினைகள தியற்கைத் தன்மை யுரைப்பது தன்மை நவிற்சி" என்பர் சந்திராலோகநூலார். இது "நீல மணிமிடற்றன் நீண்ட சடைமுடியன்" என்பதுபோன்ற பொருட் டன்மைநவிற்சி. (உஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

29. தென்புதுவை யந்தணர்த நந்தனவ நந்தனில்வ
ளர்ந்ததுள வந்த னில்வரும்
பொன்பதயு கம்பரவு மன்பனுளி ருந்துவெளி
பொங்குதுதி யின்ற மிழிதை
யன்பொடுப கர்ந்துதுதி முன்பரெவ ரிங்கவர்க
ளந்திருவ ரங்க னருளால்
மன்புகழு மின்பமும மைந்துபின்வை குந்தமெனும்
வண்பதியி லின்பு றுவரே.

இது, இந்தப்பிரபந்தத்தை யன்போடு கற்றுணர்வார் பெறும் பயன் கூறுகிறது.

பதவுரை:—தென்புதுவையந்தணர்தம் நந்தனவனந்தனில் - ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரது திருநந்தனவனத்தில்; வளர்ந்த - தோன்றி விருத்தியடைந்திருக்கும்; துளவந்தனில் - திருத்துழாய்மூலத்தில்; வரும் - திருவவதரித்தருளிய; பொன் பதயுகம் பரவும் - பொன்போன்ற கோதைசூடிக்கொடுத்தருள்நாய்ச்சியார் திருவடித்துணைகளைத் துதிக்கும்; அன்பன் உளிருந்து - பக்தனை வேங்கடேசதேசிகனது திருவுள்ளத்திலிருந்து; வெளிபொங்கு (நாய்ச்சியாரது அநுக்கிரகத்தினாலே) வெளியே பிரவகிக்கிற; துதியின் தமிழ் இதை - கோதாஸ்துதியின் மொழிபெயர்ப்பு நூலாகிய சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமாலையென்னும் இந்தத் தமிழ்ப்பிரபந்தத்தை; அன்பொடு - பிரீதிபூர்வகமாக; பகர்ந்து - பாராயணஞ்செய்து; துதி - கொண்டாடுகின்ற; முன்பர் - பெரியோர்; எவர் - யார்; அவர்கள் - அம்மகாநுபாவர்கள்; இங்கு—இந்த நிலவுலகத்திலே; அம் திரு அரங்கர் அருளால் - அழகிய ஸ்ரீரங்கராஜனது கிருபையினாலே; மன் - நிலைபெற்ற அல்லது மேலான; புகழும் - கீர்த்தியையும்; இன்பமும் - சுகவேதுக்களான சகலசௌபாக்கியங்களையும்; அமைந்து-பெற்றுச் சிரஞ்சீவிகளாக வாழ்ந்திருந்து; பின் - பின்பு - (அதாவது தேகாவசானத்தில்); வைகுந்தம் எனும் வண்பதியில் - ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் திவ்வியலோகத்திலே; இன்புறுவர் - நித்தியாநந்தபரிதராய் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்றவாறு; ஏ - ஈற்றசை. (உகூ)

சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியார்தோத்திரப்பாமாலை
மூலமும் உரையும் முற்றும்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
27	27	சாபராதிகள்	சாபராதர்கள்
31	16	மெந் நதியில்	மந் நதியில்
,,	25	எந்நதியில்	அந்நதியில்
,,	26	யாதொரு	அந்தக்
32	4	யாதொரு	அந்தக்
36	18	யெமக்கென்று)	யெமக்கெமக்கென்று)
,,	30	எமக்கென்று	எமக்கெமக்கென்று
37	21	பாத்தனர்	பகர்ந்தனர்
41	13-14	சர்வசக்தியையு முடைய திருவிக் கிரமரூபியான	சர்வசக்தியை யுடைய
42	14	ஆவியாற்	கவியாற்